

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

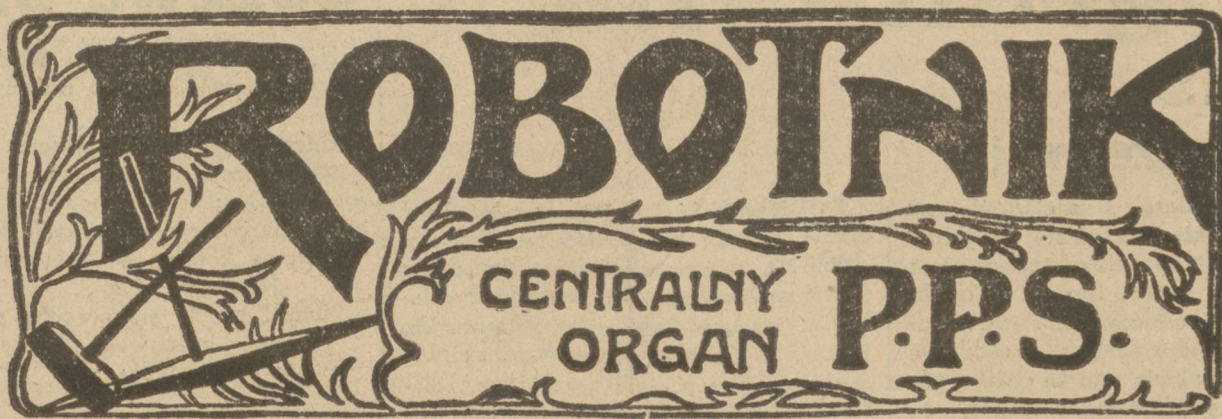
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 do 3-iej po południu.

Na wszelkie reklamacje redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerw, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-iej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 8.98-70

DYREKCJA — 8.28-13

ADMINISTRACJA — 9-13-00

DRUKARNIA — 2.70-00

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

We własnej sieci

Burżuczne hasło „oderwania się” od kryzysu światowego, zapowiedzi, że oto osiągnięliśmy już „dno” zafarmowania gospodarczego, że są już „znaki poprawy” — wszystko to brzmi dzisiaj o wiele ciszej i słabiej zarówno w mowach przedstawicieli Rządu, jak i w artykułach pism „sanacyjnych”.

Wędrowka w dół po równi pochyłej trwa natomiast w dalszym ciągu. Nieuniknione konsekwencje polityki społeczno-gospodarczej okresu „pomajowego” występują na jaw z coraz to wspanialszą okazałością.

Na tronie robotniczym toczy się walka przeciwko pogorszeniu ustawodawstwa społecznego; walka ogarnefasy; jej przebieg dotychczasowy uprawnia do dużego optymizmu; robotnicy wykazują wszędzie wolę oporu, solidarność i bardzo daleko posunięte zdecydowanie. Jednocześnie pękła beznadziejnie cała demagogia Z. Z. na temat ustawy tak zw. scaleniowej; nie wystarczy porwać cudzą myśl i zrobić z niej karykaturę, by zaimponować ludziom; idea „scalenia” ubezpieczeń społecznych, rozwinęła i uzasadniła swego czasu przez czołowych działaczy klasowego ruchu zawodowego z tow. Zygmunt Zulfawskim na czele, obróciła się w zręcznych rękach „sanacji” w sumę nowych obciążeń, spadających zniechęca na barki klasy robotniczej i mas pracowniczych; wysiłek pierwszych lat niepodległości w kierunku spopularyzowania ubezpieczeń społecznych został zmarnowany doszczętnie. Jedyna pociecha, że — równolegle — pękła, jak powiedziałem, demagogia Z. Z. Pan dyr. Marjan Kłoft będzie czekał długo i beznadziejnie na spełnienie swych miłych życzeń tryumfu, wygłoszonych z emfazą na II Kongresie (styczniowym) tej swoistej organizacji, będącej sztywnym tuorem stosunków i systemu.

Na odcinku urzędniczym mamy powszechny „placz i zgryzanie zębów” bez żadnej zresztą narazie — rzecz prosta — walki prawdziwej; „sanacyjni” kierownicy związków pracowniczych wiją się niczem piskorze pod ciężarem żalu i gorczy kolegów. Za pewne, bierność, hodowana latami, nie przetrworzy się od razu w zdolność do skromnego chociażby czynu; ale i w tym punkcie pękło znowu jedno z ogniw łańcucha „sanacyjnej” demagogii; mam wrażenie, że zaufania nie odbuduje tu już żadna moc ludzka. Istotnie, po obniżkach poprzednich, po „Pożyczce Narodowej”, po deklaracjach ministerjalnych — praktyka „dekretu uposażeniowego” plus „radosne podwyżki” najwyższych szczebli — to zawile nawet dla stada potulnych owieczek.

Dwa typowe przykłady powyższe charakteryzują doskonale całość sytuacji. B. B. W. R. wyszedł na „wojnę” z kryzysem bez planu, bez broni nowoczesnej, nawet bez miecza średniowiecznego; wyszedł z misterną siecią fiskalizmu w ręce; byle wydusić jaknajwięcej pieniędzy na miesiąc następny i „osłonić tyły” kolejną porcją demagogii; grube ryby przeżywały sieć bez trudu, małe płotki ginęły głupio. Przez dobrych kilka lat niszczone z zapalem spóźnie wewnętrzne kraje; misterna sieć podatków i podateczków, opłat i pożyczek, obniżek i potraczeń opłóła życie Polski ze wszystkich stron. Ale opłóła zarazem i obóz „sanacyjny”. Och,

nie w sensie obniżenia jego poziomu życiowego! bynajmniej! to nie grozi! nastąpiło zato zupełne oddzielenie „grupy przywileju” od mas społeczeństwa.

Misterna sieć przybiera postać ścia

ny nieprzeniknionej; po jednej stronie nylne wesoły strumyk życia u przywilejowanych po drugiej — toczy się w dół ciemna ogromna fala całego polskiego życia.

MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI

Dollfuss — zamierza apelować do Ligi Narodów o obronę Austrii przed Niemcami Hitlera

Koła austriackie potwierdzają wiadomości szwajcarskiej agencji telegraficznej, że poseł austriacki w Szwajcarii Phuegl konferował z organami Ligi Narodów celem ustalenia sposobu postępowania na wypadek, gdyby Austria odniosła się formalnie do Ligi Narodów. Rząd austriacki oczekuje odpowiedzi Berlina, od której uzależnia swą decyzję co do dalszych kroków.

„Wiener Ztg.”, przedstawiając sytuację w Genewie zaznacza, że kanclerzowi Dollfussowi udzielono już niejednokrotnie rady, aby zwrócił się do Ligi Narodów.

Austria z podziwu godną cierpliwością znosiła dotychczasowe ataki na jej

suwerenność, równocześnie jednak — rosła w proporcji geometrycznej zachwalność hitlerowców. Austria nie obawia się dyskusji międzynarodowej, gdyż prawo jest po jej stronie.

„Reichspost” przedstawia stanowisko Rządu austriackiego w sposób następujący: już w ciągu r. 1933 okazał się potrzeba rozpatrzenia konfliktu austriacko-niemieckiego na forum międzynarodowym. Jednakże w interesie ogólnie niemieckim kanclerz Dollfuss wstrzymywał się od takiego kroku, licząc, że Rząd niemiecki zdecyduje się położyć kres agitacji antyaustrjackiej. Oczekiwania te zawiodły. Mimo to Rząd austriacki pragnął uniknąć dyskusji mię-

Hitlerowcy grożą niemieckim monarchistom

Onegdaj z inicjatywy Rządu Turyn-gii w Weimarze odbyła się akademja z okazji 4-iej rocznicy wstąpienia min. Fricka, jako pierwszego przedstawicie-

la partii narodowo-socjalistycznej” do ówczesnego gabinetu parlamentarnego.

Omawiając powody, które skłoniły stronnictwo hitlerowskie do wejścia w ten okres na drogę legalnej walki parlamentarnej, Frick zwrócił się z ostrzeżeniem pod adresem kół monarchistycznych aby nie łudziły się nadzieją, że może być dziś wogóle mowa o jakimś wyborze między monarchją a republiką w Niemczech. Rząd Rzeszy bacząc na wa. Koła malkontentów, ukrywając się pod płaszczykiem ruchu monarchistycznego, powinny się wystrzegać zbyt o-twartych wystąpień. Adolf Hitler oraz jego ministrowie do ostatniego tchu bro-nić będą stanowiska, na które ich po-wolała oparłność. Niema żadnej na-dziei, by można ich za pomocą jakichś intryg sprowadzić z drogi dotychczasowej polityki (PAT.).

8 dzień pod ziemią pozostają górnicy na kopalni „Helena”

W sytuacji strajkowej na kopalni „HELENA” nie zaszła żadna zmiana. Górnicy od ośmiu dni pozostają pod zie-

mią. Miejscowe władze dotychczas nie przedsięwzięły żadnej interwencji

W Rumunji

PROBA STWORZENIA NOWEGO STRONNICTWA.

W łonie grupy mniejszych ludowych stronnictw opozycyjnych: marsz. Averescu, Argetoianu, Goga, dr. Lupu i Iuniana, czynione były ostatnio próby zbliżenia się celem stworzenia obok liberałów i Nar. Str. Chłopskiego, trzeciego wielkiego stronnictwa politycznego w Rumunji zdolnego do ujęcia rządów w swe ręce. Wobec dużych różnic programów politycznych i gospodarczych, rokowania wyłoniły duże trud-

ności, które są trudne do przewyżczenia.

DEPARTAMENT UZBROJENIA I AMUNICJI.

Rada ministrów przyjęła projekt ustawy, przewidującej stworzenie z dniem pierwszego kwietnia departamentu uzbrojenia i amunicji.

Projekt przewiduje również zniesienie znacznej części autonomicznych przedsiębiorstw państwowych i przydzielenie ich do odpowiednich departamentów. (PAT.).

Proces trzech uczciwych księży

Przed sądem specjalnym w Monachium rozpoczął się wczoraj przed południem proces przeciwko trzem duchownym katolickim, oskarżonym o rozsiewanie „fałszywych” wieści o okrucieństwach systemu hitlerowskiego.

Akt oskarżenia opiera się na doniesieniach denuncjatorów, z których kilku było gośćmi jednego z oskarżonych i miało słyszeć na pewnym przyjęciu, urządzonym na plebanji u współoskarżonego księdza Muhlera krytyczne uwagi o terrorystycznej akcji hitlerowskiej. Zainteresowanie procesem jest olbrzymie. Publiczność na długo przed rozpo-

częciem rozprawy zajęła wszystkie miejsca.

Jest rzeczą charakterystyczną, że zebrani dali kilkakrotnie wyraz swemu oburzeniu przeciwko denuncjatorom i zajęli stanowisko manifestacyjnie przychylnie dla oskarżonych.

Na skutek zarządzenia przewodniczącego policja przystąpiła do opróżnienia sali i usunęła publiczność z gmachu sądu. (ATE.).

Konstytucja B.B.W.R. w Sejmie

Piątkowe posiedzenie Sejmu mu być poświęcone sprawozdaniu Komisji Konstytucyjnej o synnych już „tezach”, które będzie referował p. st. Car.

Podobno B. B. W. R. chce przegłosować owe „tezy” zwykłą większością, jako „opinię Sejmu”(?), poczem B. B. W. R. znowu w Komisji „opracowałby” je pod względem formalnym. W ten sposób B. B. W. R. uzyskałby „sukces moralny”, skoro brak mu — mimo sukcesu ze strony pp. Chyba i Duro — większości kwalifikowanej dla rzeczywistego uchwalenia „swojej” Konstytucji.

Informacje te podajemy. W każdym bądź razie B. B. W. R. stosuje z tym swoim projektem „tezowym” jakieś zgola niezwykle posunięcia regulaminowe.

Dywersje japońskie na Dalekim Wschodzie

KORONACJA W MANDZURJI.

Z Czangczunu donoszą o dalszych przygotowaniach do uroczystości koronacyjnych, które odbyć się mają w dniu 1 marca. Obecnie zakładane są instalacje radiowe o specjalnym dużym zasięgu dla transmitowania uroczystości, której przebieg będzie mógł być usłyszany przez radio na terenie całych Chin północnych. Uroczystości koronacyjne rozpoczyna się dnia 1 marca do-kładnie w godzinę po wschodzie słońca i zakończy w godzinę po zachodzie. (ATE.).

OGŁOSZENIE „NIEPODLEGŁOŚCI” CZĘŚCI SINKJAGU.

Z Taszkentu donoszą, że w najważniejszej części Sinkjagu w Kaszgarze powstał nowy rząd, popierany przez emira Hotangu, którego posiadłości sąsiadują z granicą Indji angielskich.

Na czele rządu stanął kupiec Sabit

Domulla, protegowany emira, który usiłuje zjednoczyć pod swoją władzą całą wschodnią część Sinkjagu. Delegacja nowego rządu, wysłana do Kabulu wszczęła rokowania w celu uznania nowopowstałego państwa przez Rząd afgański. Według wiadomości nadeszłych z Kabulu delegacja Sabita Domulli udaje się następnie do Indji.

Sabit Domulla zwerbował do swej armji tureckich emigrantów antyemali-słów, których organizacje istnieją w Indjach i w Japonji.

Odezwa Sabita Domulli, proklamująca niepodległość i odłączenie się od Chin wschodniego Sinkjagu jest rozpowszechniana w całym Kaszgarze. Nawołuje ona do wyparcia chińczyków z Sinkjagu. (PAT.).

Podobno cała akcja jest finansowana przez sztab japoński.

Pożyczka wewnętrzna w Stanach Zjednoczonych

Skarb Stanów Zjednoczonych zapowiedział emisję krótkoterminowej pożyczki na sumę miljarða dolarów. Pierwsza część pożyczki, wynosząca pół miljarða dolarów będzie wypuszczona na rynek w formie obligacji skarbowych 2 i półprocentowych.

Pierwsza transza pożyczki będzie e-

mitowana dnia 29 stycznia r. b. z terminem spłaty upływającym 15 marca 1935 roku. Druga część pożyczki również w wysokości pół miljarða dolarów ukaże się w formie 6-cio miesięcznych jeden i półprocentowych certyfikatów skarbowych. (PAT.).

Konserwatyzm angielski

Opinia angielska omawia poruszoną ostatnio kwestję dopuszczenia kobiet do służby w dyplomacji angielskiej. — Sprawą tą zajmie się specjalna komisja ustanowiona przez Rząd Wielkiej Bry-

tanii. W prasie przeważa zdanie, że mimo niewątpliwych zdolności dyplomatycznych kobiety nie posiadają jednak dostatecznych kwalifikacji do wykorzystania tego zawodu. (ATE.).

Po zgonie tow. St. Nehringa

Zamiast wieńca na trumnę tow. Stanisława Nehringa C. K. W. składa 50 zł. na Rob. Tow. Przyjaciół Dzieci.

Kłopoty oszusta

Jak donoszą z Aten, rekurs Samuela Insulla, znanego oszusta, o którym pisaliśmy niedawno, przeciwko zarządzeniu o wysiedleniu go z Grecji przed upływem miesiąca — odrzucono.

Według doniesień ze Stambułu, placówki dyplomatyczne i konsularne tureckie otrzymały polecenie nieudzielania wizy Samuelowi Insullovi, jeśliby pragnął uzyskać zezwolenie na wyjazd do Turcji. (PAT.).

Uwolnić więźniów politycznych!

Polityka zagraniczna

Oświadczenie P.P.S.

Debata na sejmowej Komisji Budżetowej

Na wczorajszym posiedzeniu Komisji Budżetowej w Sejmie pod przewodnictwem p. Holińskiego (BB.), pos. Walewski (B. B.) referował budżet Min. Spraw Zagranicznych. Kwestji politycznych prawie nie poruszał, zapewniał natomiast, że w polskiej służbie dyplomatycznej i konsularnej wytwarza się „nowy typ urzędnika”, który zajmuje się kwestiami gospodarczymi i społecznymi. Mniejszości polskiej zagranicą, chwala Bogu, się „konsolidują”. Głosy prasy zagranicznej, jak „Ere nouvelle” we Francji lub „Izwestia” w Rosji, świadczą o wzroście nie tylko zainteresowania się Polską, ale także autorytetu i wpływów polskich.

Wicemin. Szembek ogranicza się tylko do zestawienia cyfr budżetowych, wskazując na oszczędności poczynione (i znów) na „konsolidację” polskich mniejszości zagranicą.

Tow. Czapiński stwierdza, że upłynął już blisko rok od ostatniej debaty na sejmowej komisji spraw zagranicznych, a dotychczas nie mieliśmy możliwości przeprowadzenia politycznej debaty — mimo ogromnej zmiany w stosunkach politycznych, mimo zasadniczego przeorientowania się politycznego naszych głównych sąsiadów: Niemiec i Rosji. Prezes Radziwiłł na moje zapytanie o bieżące zwrócić się do min. Becka w sprawie wygłoszenia exposé tuż po powrocie z Genewy. Zwracam się do wiceministra Szembeka z zapytaniem, czy będziemy mieli sposobność usłyszenia exposé i przeprowadzenia debaty w najbliższym czasie? W przeciwnym razie poruszymy interesujące nas zagadnienia, szczególnie Politykę Polski wobec Niemiec Hitlera na plenum Sejmu podczas debaty budżetowej.

Stwierdzam, że polityka polskich placówek wobec mniejszości polskich nie jest polityką „konsolidacji”, lecz polityką **rozbiłania** — jak we Francji lub Stanach Zjednoczonych.

Stwierdzam, że propaganda sportowa, o której mówił referent, nie zawsze daje dodatnie wyniki.

Przypominam sławetny berliński mecz; tu Polska dała się uwikłać przez polityków hitlerowskich, pragnących za demonstrować całemu światu swoje „pacyfistyczne” nastawienie.

Referent cytował artykuły „Izwestii” i „Ere nouvelle”, jako sukces Polski, jako rezultat wzrostu autorytetu i wpływów polskich. Tymczasem zapomniał, iż artykuły były przede wszystkim wynikiem obiektywnych czynników, jak zmiana w orientacji w Rosji sowieckiej i polityka hitlerowska.

Co zaś się tyczy Francji, to obok cytowanych przychylnych artykułów „Ere nouvelle” można łatwo zacytować artykuły pełne oburzenia no polski flirt z Hitlerem i mówiących o „intrydzie polskiej”. I w Polsce i we Francji jednakże zaniepokojona opinia zapytuje, co znaczą te dursy polskie dla Hitlera?

Opinia stwierdza, że wyniki tej dziwnej polityki dadzą się streścić w czterech punktach dla Polski bardzo niepomyślnych: 1) **osłabienie stosunków z Francją**, 2) **podkreślenie rzekomego**

„pacyfizmu” Hitlera i ułatwienie mu polityki; 3) **faktyczna utrata wpływów w Gdańsku**, który hitlerowcy uważają już za swój teren (prezes Holiński dzwoni i prosi mówcę, żeby nie poruszał spraw politycznych) i wreszcie 4) **refleksje w Moskwie nad tą polską polityką**; muszę przytem zauważyć, że wzmocnienie i pogłębienie przyjaźni stosunków z Rosją sowiecką uważamy za bardzo cenne.

Opinia powtarzam, jest zaniepokojona tą dziwną polityką. Mam nadzieję, p. wiceministrze, że będziemy w najbliższym czasie mieli możliwość przeprowadzenia debaty nad temi zagadnieniami na Komisji Zagranicznej.

Pos. Zieliński (Kl. Nar.) omawia przebieg drobniejsze sprawy, związane z budżetem M. S. Z.

Pos. Lucki (Ukr.) porusza sprawę popierania przez czynniki M. S. Z. moskofilów w Użhorodzie (Ruś przykarpacka).

Pos. Miedziński (B. B.) w odpowiedzi tow. Czapińskiemu oświadcza, że wybór chwili dla wygłoszenia exposé trzeba zostawić p. ministrowi, bo ten wybór zależy od różnych momentów politycznych. Uważa, iż socjaliści powinni być zadowoleni z polskiej polityki zagranicznej, dlatego, że jest polityką pokojową. Jeśli zaś chodzi o tę część wywodów socjalistycznego mówcy, która podkreślała obiektywne momenty korzystne dla Polski, trzeba stwierdzić, że polityka polska nie była biernym wynikiem politycznej sytuacji, lecz zajmowała stanowisko czynne.

Wicemin. Szembek oświadcza, iż według jego wiadomości min. Beck zamierza złożyć exposé w toku obecnej sesji ciał ustawodawczych.

Na tem obrady nad budżetem M. S. Z. zakończono. Dzisiaj, 25 b. m. budżet Min. Spraw Wojskowych. Początek wyjątkowo o godz. 9 m. 30 (gdyż nastąpią pokazy).

Polityka gospodarcza „sanacji”

Jeszcze o wtorkowym posiedzeniu Komisji Budżetowej Sejmu

Zainteresowanie obradami Komisji Budżetowej Sejmu nie jest, z natury rzeczy, bardzo duże. Dyskusja jednak na wtorkowym posiedzeniu dostarczyła nie mało materiału faktycznego dla oceny ogólnego położenia gospodarczego kraju. Mowa tow. Al. Bienia, zwięzła w treści i przejrzysta pod względem formy, rzuciła prawdziwy snop światła na całość „sanacyjnej” polityki społeczno-

gospodarczej. Streszczenie tej mowy ogłosimy jutro w dokładnym możliwie brzmieniu. Min. Zarzycki podkreślał nieco urzędowy optymizm, z niezbyt wielkim wszakże rozmachem. Na bardzo surową, ale i bardzo rzeczową zarządem krytykę tow. Bienia p. Zarzycki nie mógł odpowiedzieć nic... rzeczowe-

Na froncie naszej walki

Żeglownicy przeciw pogarszaniu ustawodawstwa społecznego

Dnia 14 b. m. odbyło się w Płocku zgromadzenie pracowników żeglujących, na którym referował sekr. okr. Z. T. tow. Roguski, oraz przewodniczący miejscowej organizacji tow. Kempczyński.

Na zebraniu omawiano aktualne sprawy walki o poprawę bytu żeglujących, którzy przez pewien czas przeżywali przykre następstwa rozłamowej działalności Łokietka, a w ostatnim sezonie masowo przeszli w szeregi Związku Transportowców.

Na zebraniu tem przyjęto uchwałę w sprawie walki klasy robotniczej przeciw zamachowi na ustawodawstwo społeczne.

Uchwała wyraża oburzenie, iż w okresie szalejącego bezrobocia, zamiast przyjść z pomocą głodnym rzeszom robotniczym wprowadza się przedłużenie czasu pracy, które pociąganie za sobą powiększenie liczby bezrobotnych.

Zebrani protestują przeciw zamachowi na 46-cio godz. tydzień roboczy i do magają się wprowadzenia 40-to godz. tygodnia pracy z utrzymaniem dotychczasowych plac. Zebrani wyrażają przekonanie, że przy dzisiejszych metodach racjonalizacji pracy tylko jaknajkrótszy tydzień pracy może przeciwdziałać bezrobociu. Zebrani protestują przeciw pogorszeniu ustawy o urlopiach i o kasach chorych. Zebrani, nie mogąc na skutek sezonu martwego zaprotestować strajkiem, uchwalają rezolucję, wyrażającą solidarność z ogółem robotników Polski, walczących w obronie swych praw.

Dnia 21 stycznia odbyło się zebranie Oddziału Żegluga w Warszawie, na którym referowali tow. tow. Roguski i Win-

terok. Zebranie wyraziło zupełną solidarność z uchwałą Oddziału w Płocku.

Robotnicy P. T. E. w Warszawie

W obronie ustawodawstwa

Robotnicy fabryki Polskie Tow. Elektryczne na zebraniu fabrycznym uchwalili rezolucję, protestującą przeciw pogorszeniu ustawodawstwa społecznego, oraz przeciwko wprowadzeniu tak

zw. podatku kościelnego. Robotnicy P. T. E. postanowili z zapalem przyłączyć się do akcji ogółu robotników w obronie dotychczasowego ustawodawstwa.

Działalność P.K.O. w 1933 r.

Wczoraj w PKO. odbyła się konferencja prasowa, na której prezes dr. Gruber przedłożył przedstawicielom prasy działalność PKO. w roku 1933.

Ilość klientów w obrocie oszczędnościowym i czekowym PKO. osiągnęła na koniec 1933 r. liczbę 1.226.993 osób i kwotę 713,5 milj. zł.

Wkłady oszczędnościowe wzrosły o 64,6 milj. zł. i osiągnęły kwotę 506,5 milj. zł. Liczba właścicieli książeczek oszczędnościowych zwiększyła się w roku sprawozdawczym o 204.658 osób i wyniosła do końca 1933 roku 1.154.656 osób.

OBROT CZEKOWY.

Obrót czekowy wzmożił się w porównaniu z trzema ostatnimi latami i o-

siągnął w r. ub. sumę 25,3 miliardów zł., wobec około 22 miliardów zł. w 1932 roku.

Z ogólnej sumy obrotu czekowego na obrót gotówkowy przypada 6,8 miliardów zł., zaś na obrót bezgotówkowy 18,5 miliardów zł., czyli 73 procent całego obrotu czekowego PKO.

Polityka lokacyjna PKO. szła w kierunku zasilania życia gospodarczego takim kredytem długoterminowym. W r. ub. sfinansowała PKO. w znacznej mierze akcję drobnego budownictwa, asygnując na ten cel kwotę zł. 9.950.000, poza tem zakupiła obligacje i listy zastawne banków państwowych i innych instytucji na sumę 25 milj. zł. i t. d.

Ogólny stan portfela papierów wartościowych PKO. na dzień 31 grudnia r. ub. wyniósł 480,3 milj. zł.

Kapitały ulokowane w nieruchomościach własnych wzrosły w okresie sprawozdawczym o 3,5 milj. zł. do łącznej sumy 43,3 milj. zł. Ilość nieruchomości PKO. wynosi obecnie 30 gmachów.

33 PROCENT POKRYCIA.

Pogotowie kasowe na koniec roku sprawozdawczego wynosiło 33 procent natychmiast płatnych zobowiązań.

Rok sprawozdawczy zamyka P.K.O. nadwyżką bilansową w kwocie 5864 tys. zł., a po uwzględnieniu wyniku Działu Ubezpieczeń na życie P.K.O. łączna nadwyżka bilansowa wyniosła 6.895 tys. zł.

Bank „Polska Kasa Opieki” — posiadający Oddziały w Parwzu i w Buenos Aires powiększył w roku sprawozdawczym sieć swoich placówek zagranicznych przez otwarcie Oddziału na Palestynę w Tel-Aviv, oraz na mocy specjalnej umowy z Linia Gdynia — Ameryka prowadzi ruch przekazowy między Polską a Stanami Zjednoczonymi i Kanadą.

Odezwa przeciwko wojnie

Nakładem Centralnego Wydziału Kobięcego wyszła odezwa przeciwko wojnie.

Odezwa ta, poza językiem polskim, została przetłumaczona na wszystkie języki organizacji, wchodzących w skład międzynarodowej organizacji kobiecej.

Odezwa kończy się następująco: „Kto chce pokój, musi bronić się przeciw nacjonalizmowi i nienawiści rasowej! Kto chce pokój,

musi walczyć przeciw faszyzmowi! Kto chce pokój, musi nienawidzić kapitalizmu! Walczymy o rozbrojenie! Walczymy o zgodę narodów! Walczymy o pracę, o wolność, o pokój! My, kobiety socjalistki świata całego. Chodźcie, czekamy na was! Walczcie z nami! Centralny Wydział Kobięcy P. P. S.

Krótkie ciekawe i aktualne wiadomości

LOT PRZEZ ATLANTYK.

Z Nowego Yorku donoszą, że lotnik amerykański były uczestnik arktycznej wyprawy admirała Byrda kpt. H. B. Bailey zamierza w połowie marca dokonać przelotu ponad Atlantykiem. — Kpt. Bailey poleci na samolocie konstrukcji polskiego inżyniera Sikorskiego. — Lotnik zamierza wystartować z Nowego Yorku i dotrzeć bez lądowania do Moskwy. (ATE.).

OGRZEWANIE W ISLANDJI.

Stolica Islandji Reykjavik otrzymać ma w niedługim czasie centralne ogrzewanie. W tym celu wykorzystane będą położone w bezpośrednim sąsiedztwie stolicy gejzery Mosfellsvelt, dające 10.000 litrów wrzącej wody na minutę. Wykorzystanie tego naturalnego źródła ciepła pozwoli nie tylko na ogrzanie wszystkich mieszkań w stolicy Islandji, ale nawet ulic i placów. (ATE.).

OBLĄKANY MILJONER.

Z Aten donoszą o niezwykle wypadku, jaki wydarzył się w mieście Patras. Znanego milionera Ramosa, jeden z najbogatszych ludzi w Grecji, ulegając nagle napadowi szaleństwa, wyszedł na balkon swej wili z

paczka banknotów po 1000 drachm i zaczął rzucać je na ulicę. W mgnieniu oka przed willą zgromadził się tłum ludzi, którzy wzajemnie wydzielali sobie pieniądze. Tłum był tak liczny, że zahamował wszelki ruch pieszy i kołowy. Gdy policja wkroczyła do pokoju Ramosa, by go aresztować, szalenie wpadł w furję i podał na drobne kawałki paczkę banknotów 1000-frankowych, leżącą na stole. Miljoner umieszczony został w zakładzie dla obłąkanych. Sumę rozdanych pieniędzy obliczają na 100.000 drachm. (ATE.).

Państwo które nie szanuje prawa...

Krakowski „Ilustrowany Kurjer Codzienny” drukuje wywiad swego korespondenta z p. dr. B. C. J. Loderem, — prezydentem Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w Hadze.

W toku rozmowy ten jeden z najwybitniejszych prawników świata oświadczył:

„Państwo, które nie szanuje prawa, popełnia samobójstwo” — poczem dodał:

„upoważniam pana do powtórzenia tych słów w swoim dzienniku”.

Ta ostatnia uwaga jest o tyle znamienna, że, udzielając wywiadu, dr. Loder zdawał sobie sprawę, że dziennikarz nie schowa wywiadu do biurka, — lecz ogłosi go. Widocznie dr. Loderowi zależało na tem, aby w Polsce wiedziało, co on sądzi o państwach, które nie szanują prawa.

Proces o szpiegostwo

Sąd Okręgowy w Poznaniu rozpatrywał sprawę Anny Wierzbńskiej i Jana Mokrusa, oskarżonych o zbrodnie szpiegostwa na rzecz ościennego państwa.

Wierzbńska skazana została na 5 lat więzienia. Mokrus na 7 lat więzienia z zaliczeniem aresztu śledczego, w którym pozostawali od grudnia ub. roku, kiedy ich ujęto przy przekraczaniu granicy.

Dalszy spadek obiegu banknotów

Bilans Banku Polskiego za drugą dekadę stycznia r. b. wykazuje dalszy spadek obiegu banknotów o 33,2 milj. do poziomu 924,2 milj. złotych. Równocześnie zmniejszył się stan wykorzystanych kredytów o sumę 27,9 milj. złotych.

Pokrycie złotem wzrosło do 43,79%, przekraczając normę statutową o blisko 14 punktów. (PRESS).

Brak czasu, czy zawrót głowy...

Jest taki wice-minister w Min. Skarbu p. Jastrzębski, który od trzech miesięcy nie ma czasu(!) przyjąć delegacji robotniczej...

No!... no!... Co za nadmiar pracy!

Na wiosnę drugi atak gazowy na Warszawę

Dowiadujemy się, iż przystąpiono do organizowania drugiego próbnego ataku gazowo - lotniczego. Atak ma być przeprowadzony na wiosnę. Przyjmiemy on rozmiary większe i bardziej energiczne, niż atak poprzedni. Liczba samolotów, jakie przyjmą udział w ataku, — będzie większa. Środki alarmowe będą bardziej radykalne, niż te, jakich użyto podczas ostatniego ataku. Atak będzie prowadzony nie według dzielnicy, ale jednocześnie na terenie całego miasta.

Zabity przez pociąg

Nocy ub. na przejeździe kolejowym przy ul. Toruńskiej, na Pelcowiznie, — Abram Remiszewski, — wskutek mgły, niezauważył jadącego pociągu.

Wskutek uderzenia w głowę, nastąpiło pęknięcie czaszki. R. zmarł przed przybyciem lekarza Pogotowia.

Ogłoszenie

Ubezpieczalnia Społeczna w Warszawie podaje do wiadomości publicznej, że na mocy paragrafu 52 Rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 28.XII.1933 r. o sposobie dokonywania zgłoszeń w zakresie ubezpieczeń Społecznych, uiszczania składek i kontroli czynności pracodawców (Dz. U. R. P. Nr. 103 poz. 818) wszyscy pracodawcy, zatrudniający pracowników w dniu 1 stycznia 1934 roku, byli obowiązani dokonać do dnia 15 stycznia 1934 roku zgłoszeń swoich pracowników do Ubezpieczalni w taki sposób, jak gdyby pracownicy, zatrudnieni w dniu 1 stycznia 1934 roku z dniem tym rozpoczęli pracę, względnie zakład pracy z dniem tym przyjął pracowników poraz pierwszy.

Obowiązek zgłoszenia ciąży również na pracodawcach, zatrudniających służbę domową (z wyjątkiem służby domowej, zatrudnionej w gospodarstwach rolnych) na terenach pow. warszawskiego, radzyńskiego, mińskiego, garwolińskiego i grójeckiego.

Pracodawcy, którzy w powyższym terminie tego obowiązku zgłoszenia nie dopełnili i którzy tego obowiązku nie dopełnią do dnia 31-go stycznia 1934 roku będą podlegali karze grzywny do 500 złotych na mocy art. 269 Ustawy o ubezpieczeniu Społecznym z dnia 28-go marca 1933 roku (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396)

Ubezpieczalnia społeczna w Warszawie.

Trup w czasie „strzelania szkolnego”

Związku Strzeleckiego

PAT. donosi z Wilejki:

We wsi ŻYŻNIEWO, gminy DOLHINOWSKIEJ, podczas przeprowadzonego strzelania szkolnego przez miejscowy oddział Związku Strzeleckiego pod nadzorem instruktora sierżanta KOP. Rochnowskiego zdarzył się tragiczny wypadek pozbawienia życia wskutek postrzału w głowę z broni małokalibrowej strzelca, członka oddziału, Wacława Lubniewskiego, zamieszkałego we wsi Żyżniewo.

Pakt bałkański

Z Aten donoszą, że podpisanie paktu bałkańskiego nastąpi w pierwszych dniach lutego w Atenach a nie jak to pierwotnie projektowano w Salonikach. (ATE.).

Tyfus plamisty

Ministerjum Opieki Społecznej otrzymało meldunki o wzmożeniu się zachorowań na tyfus plamisty na obszarze województw południowych: tarnopolskiego i stanisławowskiego. Na lustrację zagrożonych terenów udał się nacelnik wydziału chorób zakaźnych w Ministerstwie dr. Palester. (PID.).

46.000...

Cyfra znaczna, nawet wielka. Czy to może ludność któregoś z większych miast polskich? Czy może stan liczebny korpusu policyjnego? Nie. To stan załudnienia więziennicych polskich w roku 1933 po narodzeniu Chrystusa, panowania „sanacyjnego” roku siódmym. Tak oświadczył na sejmowej Komisji Budżetowej w toku obrad nad budżetem Ministerjum Sprawiedliwości p. poseł Seidler. A p. Seidler, członek, i to dobrze zapisany klubu B. B. W. R. zapewne w tym kierunku nie przesadza i nie wyolbrzymia błogosławionych skutków „radosnej twórczości” pomajowej. Jest to zresztą niewątpliwie cyfra „statystyczna”, i dlatego możemy ją z całym zaufaniem przyjąć, jako prawdziwą i rzeczywistą, przynajmniej... jeżeli chodzi o granicę dolną, minimalną.

A więc za murami „szarych domów”, za żelaznymi kratami, żyje czy wegetuje dziś w Polsce 46.000 istnień ludzkich; tam za ciężkimi bramami, z dala od świata żywych czai się 46.000 par ludzkich oczu, 46.000 par ludzkich uszu daremnie nasłuchuje, 46.000 ust ludzkich milczy i czeka.

A nie zapominajmy, że do tych 46.000

Mały feljeton

Kto zabił?

Tak zwane usprawienie i reorganizacja posuwają się niestety bardzo wolnym krokiem i nie przekonują jeszcze do wszystkich dziedzin naszego życia państwowego. Powstają niekiedy z tego powodu dla obywatela zagadnienia, nad których rozwiązaniem zbiedzony mózg jego daremnie pracuje, usiłując je rozwiązać.

Taką dziewczęcą zagadką, niekiedy jeszcze przez usprawienie, są polowania reprezentacyjne.

Ten brak usprawienia stał się powodem sporu, który i bez tego rozbił i rozproszkowane społeczeństwo polskie może rozbić na dwa wrogi, wzajemnie zwalczające się obozy.

Bo oto, co się stało. „KURJER PORANNY” w ostatnim dodatku ilustrowanym po dał zdjęcia z reprezentacyjnego polowania w Białowieży. Wśród innych zdjęć jest podobna rysa zabitego przez p. Prezydenta.

To samo zdjęcie podaje dodatek ilustrowany „Kuryera Warszawskiego” z dopiskiem wszakże, że ryś zabity został przez gen. Sosnkowskiego.

Niemal dwóch zdań co do tego, że chodzi o tego samego rysia. Wystarczy porównać oba zdjęcia: tu sama poza nonszalancka, ten sam uśmiech ironiczny, ten sam sumiasty wąs i ten sam miły wyraz twarzy.

Powstaje pytanie: kto zabił? Najłatwiej byłoby zapytać rysia, ale co najtrudniej byłoby otrzymać od niego odpowiedź. Ryś tajemnicę swego zgonu zabrał do grobu.

A tymczasem wśród społeczeństwa spór się zaostrza. W braku innych tropów i kłopotów ludzie nie innego nie robią, jeno spierają się o to, kto zabił.

W tej sytuacji oraz widząc, jak złe skutki spór taki może spowodować na kraj i naród, zwróciłem się do jedynej instancji która może odpowiedzieć na pytanie „Kto zabił?”

Zwróciłem się do „Tajnego detektywa”. „Tajny detektyw” zajął do ksiąg kahalistycznych, polczył się ze Scotland Yardem, później zamienił przez telefon kilkadziesiąt słów z pewnym głośnym jasnowidzem, a wreszcie naprędce urządził seans spirytystyczny i wywołał ducha Sherlocka Holmesa.

Gdy zjawo znikła i zapalono w pokoju światła, znalazłem na wózku jeszcze wi-brujący stolik dwie kartki własnoręcznie przez Sherlocka Holmesa napisane.

Na jednej pisało:

„Dwie strzelby huknęły odrazu...”,

na drugiej zaś:

„Była wieść, że zająca tego Wojski

w domu

Wyhodował i w ogród puścił pokry-

jom,

Ażby szczwaczów zgodzić zbyt la-

twą zdobyć.

Staruszek tak swą sztukę zrobił

tajemniczo,

Że oszukał zupełnie całe Soplicowo.

Kuchcik w lat kilka później szepnął

o tem słowo.

Cheąc Asesora skłócić z Rejentem

na nowo —

„Ale próżno krzywdzące chartów

wieści szerzył:

Wojski zaprzeczył, i nikt kuchcie

nie uwierzył”.

Zrozumiałem. I czekam urzędowego za-

roczenia Wojskiego.

W każdym razie rzecz nie przedstawia

się tak groźnie, jak to sobie wyobrażałem.

Wracając do domu po seansie, byłem w

doskonałym humorze i nuciłem starą pio-

senkę:

„Oj ry... oj ry... oj ryśu mój,

„Andi był słodki koniaś twój”.

ULTIMUS.

urzędowo stwierdzonych więźniów, do dać należy niemal drugie tyle aresztantów, przebywających w śledztwie w aresztach sądowych, czy policyjnych i więźniów wojskowych, a otrzymamy blisko 100.000 ludzi pozbawionych wolności, gwałtem życia odebranych, żywcem w grobie więziennym zamurowanych.

Są wśród nich niewątpliwie tak zw. zbrodniarze, mordercy, złodzieje, podpalacze. Skazańcy długoterminowi. Ludzie bezwzględni na tego czy innego rodzaju, rzecz oczywista, humanitarną i celową karę, zasługujący. Ale czy przy wymierzeniu im kary brano faktycznie w pełni pod uwagę okoliczności karalnego czynu, jak to zresztą kodeks karny nakazuje, ale w znaczeniu, w sensie głębszym? Czy raczej sędzia wyrokujący w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej nie pomijał z reguły niemal podłoża ogólnego — społecznego tych najrozmaitszych zbrodni, stosunków i ustroju gospodarczego, z których zbrodnia wyrosła? Czy nie skazywał tych ludzi na długie, jednostajność swą i pustką zabójcze, lata więzienia, byle tylko suchej literze, często drakońskiego, prawa stało się zadość?

A ileż wśród tych 46.000 „żywych trupów” jest ofiar tak zw. pomyłek sprawiedliwości, jednostek niewinnych, pozbawionych wolności, w więźniów i kryminalistów przemienionych, naskutek li tylko tragicznego spłotu wypadków, takich czy innych, niezbytich zdałoby się, a jednak omylnych poszlak? Iluż wreszcie więźniów politycznych, nieznanymi dziś zresztą regulaminowi i słownictwu więziennemu, zrównanych w swej więziennej sytuacji i wszelakich „prawach” z więźniami pospolicymi? Wiele, powtarzamy, jest ich tysięcy pośród owych 46, ludzi ofiarnych, niezłomnych, ideowych, za tę ideę, za swe polityczne przekonania i polityczną działalność, dziś w ciemnych i wilgotnych murach cierpiących?!!

Ale czy są liczni wśród tych 46.000 więźniów Kreugerzy, Stawicy, Gerlicze? Czy mury więzienne w Polsce goszczą dziś wielu zbrodniarzy, wysuniętych przez ustrój kapitalistyczny na

szczyty drabiny społecznej? Czy ich dosięga klasowa sprawiedliwość społeczeństwa burżuazyjnego?!!..

A traktowanie więźniów i podejrzanych, w aresztach śledczych przebywających? Wedle uroczystego i autorytatywnego oświadczenia p. ministra jest ono jak najlepsze. Więzienia i areszty polskie to poprostu sanatoria, wyposażone we wszystkie najnowsze, choć nie zawsze miłe, przyrządy terapeutyczne...

46.000 więźniów, niemal 100.000 ludzi pozbawionych wolności, wyrugowanych na długo, niekiedy na zawsze poza nawias życia, straconych dla społeczeństwa.

Dlaczego tylu? Dlaczego tak wielu? Bo „sprawiedliwość jest ślepa”. Bo Temidzie, bogini sprawiedliwości, nikt jeszcze przepaski ciemnej z oczu nie zerwał.

JULJUSZ SNAG.

Żądamy ścigania oszustów

Na odpustach, jarmarkach i targach gąsają szajki oszustów, ograbiających iatwownych z pieniędzy za pomocą gity w trzy karty. Policja oszustów takich ściga i ładuje do kryminału.

Na rynku pracy ostatnio pojawili się podobni oszuści, którzy przeprowadzają machinacje nie kartami, a warunkami pracy. Są to grupy obszarnicze, którzy grając na braku pracy, ograbiają robotników rolnych.

Kombinacja jest równie niezłożona, jak przy grze w 3 karty. Istnieje orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, przewidujące wynagrodzenie dla ordynariuszów. Wobec tego obszarnik ordynariusza nie godzi a mieszkanie po ordynariuszach wynajmuje lokatorom, którzy za komorne i utrzymanie krowy placą bądź odrobkiem, bądź gotówką. Lokator taki, gdy jest praca w majątku, jest zatrudniony z pracą dniówkową i złoty.

Dziwnym zbiegiem okoliczności, na szczęście dla takiego lokatora, pracę o-

Przegląd prasy

WALKA Z KLERYKALIZMEM.

Od czasu rewolucji hiszpańskiej nasze pisma bogo - ojczyzniane są pełne opisów rzekomych zbrodni i aktów terroru dokonanych na Bogu ducha winnym klerze hiszpańskim. Sądząc z tych opisów, w Hiszpanii z klasztorów dzisiaj kamień na kamieniu nie powinienby zostać. Hiszpania jest od nas bardzo daleko i trudno sprawdzić, jak wygląda istotny stan rzeczy.

Tymczasem „Polska Zbrojna” drukuje oryginalną korespondencję z Hiszpanii kpt. Lepeckiego, w której czytamy: „U nas, zdaleka, wydawało się, że prześladowania katolików w Hiszpanii przybrały charakter masowych pogromów. Muszę wyjaśnić, że nie podobnego tam się nie działo i działa nie mogło, gdyż pomimo różnych pozorów zdających się mówić coś wręcz przeciwnego, Hiszpanie są gorącymi religiantami, a ich zawziętość przeciw klerowi należy sklasyfikować raczej jako walkę o dobry kościół, a nie przeciw

niemu. Ten czynny stosunek do spraw religijnych świadczy najwyraźniej o potrzebach duszy hiszpańskiej. W przeciwieństwie do Rosji, gdzie cerkiew ponosiła klęskę i ponosi ją nadal wskutek zupełnego ignorowania jej przez społeczeństwo i niezajmowania się jej sprawami, w Hiszpanii dysputy religijne są na porządku dziennym i do tego są one bardzo burzliwe i zadające”.

Te przesadne wiadomości, które do nas w ciągu bezmała trzech lat przychodziły z Hiszpanii, dowodzą tylko, że kler oddał się do dyspozycji monarchistów i reakcji i usiłował w opinii europejskiej wytworzyć nastroj nieprzychylny dla młodej republiki.

Jak się okazuje, w Hiszpanii republikanie walczyli z nadmiernymi uroszczeniami kleru, ale nie walczyli z religią. OPOZYCJA PRZECIW HITLEROWI.

Opozycja w Trzeciej Rzeszy przeciw reżymowi Hitlera rośnie. Już nie tylko socjaliści, komuniści i demokraci mają dość Hitlera, lecz także kler, monarchiści i nacjonalisci.

Sprawę tę porusza „Polonia” katowicka, która pisze:

„Grozí się rozwiązaniem związków „pastorów”, ale mimo to opozycja pastorów i prawowitnych protestantów rośnie”.

Dalej zaś czytamy:

„Teraz znowu regionalny wódz, członek rady państwa Goerlitz wystąpił w Berlinie mocno przeciwko reakcji, bardzo licznie zakapturzonej wśród urzędników, którzy sabotują wykonywanie nowych ustaw i stawiają na każdym kroku pasywny opór. Żywioty te domagają się powrotu Wilhelma z Doorn i przywrócenia mu tronu. Ci ludzie będą tak samo traktowani jak komuniści, którzy za pieniądze bolszewickie robią propagandę przeciw hitleryzmowi. Tak samo organ ministra rolnictwa Darrego „Landpost” w ostatnim numerze pisze, że zaczynają się zuchwale ruszać przedstawiciele ciemnej reakcji, którzy krętemi ścieżkami chcieliby dojść znowu do utraczonych pozycji. Hitlerowcy tę klikę i jej zabiegi znają doskonale, przestaną na jej machinacje patrzeć przez palce, a państwo narodowo-socjalistyczne żelazną ręką złapie ich pod gardło i zdusi ich jak gady.

To wszystko świadczy o tem, że i opozycja konserwatywna przybiera nasile”.

Zarówno Hitler, jak i inni dyktatorzy nie zdają sobie sprawy, na jak kruchych fundamentach zbudowana jest ich egzystencja.

Z. J. Z.

KODEKS PRACY, dod. 3-ci

w opracowaniu JÓZEFA BLOCHA, adwokata

zawiera: Ustawy o czasie pracy i urlopach ze zmianami obowiązującymi od 1 stycznia 1934 r.

oraz inne ustawy i rozporządzenia, tudzież

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO (1932 — 1933)

Stron około 200.

XXXX

Cena zł. 6.

Do nabycia w ekspedycji Kodeksu Pracy, Warszawa, Leszno 6, m. 19, tel. 11-32-65 i w księgarniach.

Żyrardów znów

Niezdrowe stosunki w Zakładach Żyrardowskich

Onegdaj odbyło się, jak pisaliśmy, zebranie akcjonariuszów Zakładów Żyrardowskich.

Dowiadujemy się, że cały przebieg posiedzenia był bardzo burzliwy. Na zarzuty stawiane dyrekcji zakładów Żyrardowskich — zarząd wogóle nie udzielił odpowiedzi.

W tym stanie rzeczy mniejszość polska zgłosiła wniosek nieprzyjęcia do wiadomości sprawozdania ustępującego zarządu, oraz przeprowadzenia rewizji gospodarki i stanu zakładów przez rzeczoznawców przysięgłych, wyznaczonych przez Ministerjum Przemysłu i Handlu. Ponadto zgłoszony został wniosek usunięcia z zarządu zakładów pp.: Boussaca i Aupetit, którzy działają na szkodę Żyrardowa, gdyż kierują jednocześnie francuskimi zakładami konkurencyjnymi.

Francuska większość akcjonariuszy wnioski te odrzuciła, przyczem w jej imieniu mecenas Konic wyraził zgodę na przeprowadzenie rewizji przez dwóch rzeczoznawców, jednego z ramienia większości i jednego z ramienia mniejszości.

Przed głosowaniem mniejszość polska zażądała niedopuszczenia do głosowania Boussaca i Aupetita.

Prezydium wydało „salomonowy” wyrok, a mianowicie, uprawniający oby-

dwu tych panów do głosowania nad

wnioskiem o absolutorium i pozbawiają

cy ich prawa głosu przy podejmowaniu

uchwały w sprawie konkurencyjnych

przedsiębiorstw francuskich.

Ostatecznie przyjęto wniosek treści

następującej:

„Walne Zgromadzenie postanawia:

Uznając działalność władz spółki, u-

jawioną w sposobie prowadzenia

przedsiębiorstwa i wykazywania tran-

zakcyj z grupami: „Comptoir de l'In-

dustrie Cotonniere” oraz „Manufactu-

re de Seconer” za nielegalną i szkodi-

liwą dla przedsiębiorstwa: wezwąć

władze spółki, a więc Zarząd i Radę

Nadzorczą do bezwzględnej wystąpie-

nia o rozwiązanie tych stosunków, o-

partych na zasadach sprzecznych z

dobremi obyczajami, oraz przeciwko

winnym o wynagrodzenie szkód i

strat”.

W tym stanie rzeczy przez przyjęcie

powyższego wniosku została przesądzona

sprawa absolutorium, w sensie ujem-

nym dla dyrekcji.

Mimo to, mec. Konic, piastujący z

ramienia Francuzów mandat przewodni-

czącego zebrania, poddał pod głosowa-

nie wniosek o udzielenie zarządowi ab-

solutorium. Wniosek ten przeszedł.

Ponieważ w dalszym ciągu odrzucono

wniosek o wyeliminowanie z zarządu

Francuzów Boussaca i Aupetita, mniej

skość polska opuściła zebranie, wobec

czego Francuzi wybrali nowy zarząd w

starym składzie.

Mniejszość polska nie zamierza rezy-

gnować z walki i wychodząc z walnego

zebrania, zażądała zwołania nadzwyczajnego walnego zebrania z porząd-

kiem dziennym: ustąpienie członków

radę i wybór nowego zarządu.

Uczestnicy walnego zebrania musieli

głosować według ilości posiadanych ak-

cy.

Komu to potrzebne?

Na marginesie strajku powszechnego ogłoszonego przez K.P.P.

Komunistyczna Partja Polski ogłosiła szumnie w wielkiej odezwie powszechny strajk na dzień wczorajszy. Rozumie się po staremu wylała zarazem kubel pomyj na głowy działaczy socjalistycznych i P. P. S. Ogłosiła się za inicjatorkę ostatnich walk masowych i wezwwała wszystkich robotników do strajku na dzień 24 stycznia.

Nie napisaliśmy o tem ani słowa. Nikt z socjalistów nie przeciwdziałał w przeprowadzaniu akcji. Czekaliśmy cierpliwie, by zobaczyć jakie to masy stoją za K. P. P. Wczoraj zainteresowaliśmy się przedewszystkiem fabrykami, gdzie podobno komuniści mają wpływ. I cóż?

Ani jedna fabryka nie stanęła. W przedsiębiorstwach, których delegaci zwykłe dużo krzyczą, nikt nie przerwał pracy nawet na godzinę. Robotnicy potraktowali odezwę K. P. P. jako nieodpowiedzialny wybrzyk, krzyk warjata, na który nie zwraca się uwagi.

Podobnie było „ogłosila” powszechny strajk, i nikt jej nie posłuchał.

Ale taki strajk ogłaszany i nikogo nie obowiązujący ma jednak swoje skutki. Wprowadza w życie robotnicze bagna, podrywa zaufanie do jakiegokolwiek akcji zbiorowej, utrudnia rzeczywiste zorganizowanie masowego protestu robotników przeciwko piętrzącym się krzywdom.

Komu to potrzebne? Chyba tylko wrogom klasy robotniczej. Komu więc służy K. P. P. proklamując strajki, których nikt nie przeprowadza w życiu?

ae.

Bierz udział w życiu świata!

Czytaj pisma ilustrowane, które są panoramą zdarzeń i zwierciadłem życia

53

Kombinacje kartelu żarówkowego

Pisaliśmy niedawno o niedopuszczalnych machinacjach kartelu żarówkowego, który na terenie Polski reprezentuje wyłącznie kapitał zagraniczny. W związku z polityką kartelu żarówkowego, do Ministerjum Przemysłu i Handlu wpłynęła skarga ze strony zrzeszenia fabryk regenerujących żarówki, na niezdrowe stosunki panujące w handlu żarówkowym. W memorjale tym autorzy domagają się ukrócenia szkodliwej dla ich interesów gospodarki kartelu, gdyż grozi to unieruchomieniem 11 fabryk krajowych, zatrudniających przeszło 200 robotników.

Właściciele fabryk, regenerujących żarówki uważają, że kartel wzięty za niechcący sprzedawcy konkurencyjnych dla polskich żarówek t. zw. „tantrisiów“, gdyż cena ich jest niższa od ceny kosztu własnego. Istotnie kartel żarówkowy chcąc zlikwidować polski przemysł żarówkowy, wypuścił niżej ceny kosztu własnego konkurencyjną żarówkę „Tantrisi“.

W uzasadnieniu memorjału fabrykanci walczą z kartelem żarówkowym

twierdzą, że koszt własny wyrobu żarówki „Tantrisi“ w zakładach „Philipsa“ kalkuluje się dla żarówek

do 25 watt — 70 — 75 gr.
do 40 watt — 80 — 85 gr.

W handlu żarówka „Tantrisi“ sprzedawana jest w cenie 58 gr. za sztukę, a więc niżej ceny kosztu własnego, zaś ta sama żarówka, tylko z pieczęcią „Philips“ kosztuje w handlu 1 zł. 60 gr. Zakłady regenerujące żarówki twierdzą, że regenerowana żarówka w niczym nie ustępuje żarówce nowej.

Nas w tej walce konkurencyjnej uderza jedno, a mianowicie fakt, iż na rynku znajdują się jeden i ten sam rodzaj żarówek, wyrabianych przez Zakłady „Philipsa“. Jedne z tych żarówek, zwane „Tantrisi“ sprzedawane są po 58 gr., zaś te same żarówki, tylko zaopatrzone stemplem „Philips“ kosztują aż 1 zł. 60 gr.

Ministerjum Przemysłu i Handlu winno się zainteresować polityką kartelu żarówkowego.

Zapewniamy, że przyniesie to korzyści szerokim rzeszom ludności.

680.000 zawiadomień wyborczych do Rady Miejskiej w Warszawie

Zarząd miejski ukończył, za pośrednictwem prowadzących meldunki, rozsyłanie mieszkańcom zawiadomień o umieszczeniu ich w spisach wyborców do rady miejskiej. Ogółem zawiadomień tych rozesłano 680.000.

22 b. m. upłynął termin dla doręczenia tych zawiadomień mieszkańcom przez prowadzących meldunki na terenie ostatnich komisariatów P. P. (V, VI i VII).

Obecnie prowadzący meldunki odbierają od osób, które nie otrzymały zawiadomień, a którym przysługują prawa wyborcze wypełnione przez nich reklamacje, Reklamacje te, łącznie z niedoręczonymi zawiadomieniami i wypełnionymi specjalnymi formularzami (odcinkami zwrotnymi) prowadzący meldunki

zwrócić Wydz. Ewid. Ludności (Senatorowska 14, II p., lokal wyd. podatkowego) w godz. od 9 do 14 i od 17 do 19 w okresie od 23 do 31 b. m., w kolejności komisariatów podanej prowadzącym meldunki w nadesłanej im instrukcji.

Odcinki zwrotne należy złożyć wydziałowi ewidencji ludności także w tym wypadku, gdy wszystkie zawiadomienia zostały doręczone mieszkańcom i nikt z danego domu nie reklamuje.

Zarząd miejski przypomina, że niezłożenie odcinka zwrotnego oraz reklamacji i niedoręczenie zawiadomienia w przewidzianym dla danego komisariatu P. P. terminie, pociągnie za sobą w stosunku do opieszaleń karę grzywny lub aresztu wymierzonej w drodze administracyjnej.

Strajk robotników leśnych i wozaków w białostockim trwa nadal

(Kor. własna).

W niedzielę, dnia 21 b. m., o godz. 2-iej po poł. w Czarnej Wsi na placu przed gminą, odbył się wiec-zjazd robotników leśnych i wozaków, liczący około tysiąca osób, zwołany przez Oddział Związku Małorolnych w Białymstoku, na którym sprawę sytuacji strajkowej i sprawozdanie z konferencji w sprawie zawarcia umowy zbiorowej referował tow. Kapitulka i uzupełniali poszczególni delegaci.

Przy końcu przemówienia tow. Kapitulka grupa „rezerwistów - strzelców“ i kilku chadeków zaczęła wrzaskiem przeszkadzać, ale zostali odpowiednio przywołani do porządku.

Uchwalono prowadzić strajk do zwycięstwa i nie przystąpić do pracy, dopóki nie zostanie zawarta umowa zbiorowa i podpisana przez Związek.

Tego samego dnia, t. j. 21 b. m. wieczorem, o godz. 8-iej, rozpoczęła się w Czarnej Wsi (stacja) konferencja w sprawie zakończenia strajku. Konferencja ta posunęła sprawę daleko naprzód i robotnicy uzyskali zgodę na cały szereg postulatów, jednak do zgody zupełnej nie doszło.

(Następna konferencja miała się odbyć w Białymstoku, we wtorek, dnia 23 b. m., ale nie otrzymaliśmy jeszcze z niej relacji. Red.).

Pijana banda awanturujących się „rezerwistów“ zaczęła w Czarnej Wsi delegatów, lecz do poważniejszych zajęć nie doszło. Gdy się o tem dowiedzieli robotnicy tartaczni, awanturujący się bohaterowie pokryli się gdzieś, dopiero przed 2 w nocy, znów zaczęli powracających z konferencji delegatów.

słowych.

Ponieważ równocześnie zarejestrowano w urzędzie przemysłowym 7 nowych przedsiębiorstw, ogólny ubytek zakładów pracy w Łodzi wynosi w ciągu ostatniego miesiąca 26.

banku na nazwisko Piotrowskiego z Chicago. Kwinto twierdzi zresztą, że o tem nie wie.

Sprawa dopuszczenia powództw cywilnych jest jeszcze nierozstrzygnięta, gdyż rzecznicy powodów odwołali się do Sądu Apelacyjnego, który decyzji jeszcze nie wydał.

I. K.

Trup wierzyciela w sadzawce

W warszawskim Sądzie Apelacyjnym rozpatrywano onegdaj sprawę skrytobójczego zamordowania wierzyciela.

Oskarżonymi byli mieszkańcy wsi Karolin gminy Łęczno — za zamordowanie włościanina także wsi, Adama Kozera, któremu oskarżeni winni byli większą ilość pieniędzy. Dłużnicy, chcąc się pozbyć długu, skatowali w bestjański sposób wierzyciela we własnej stodole, poczem, omiotawszy szyć jego znurom, a słowem szmatami, wrzucili ciężko

poturbowanego do sadzawki. Śledztwo trwało długo, gdyż początkowo przypuszczano, iż Kozera po bezowocnych usiłowaniach odebrania pieniędzy od dłużników, popełnił samobójstwo.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie skazał głównego przestępcę, Jasnińskiego, na 15 lat więzienia, a jego pomocnicę przy katowaniu nieszczęśliwego Kozery — Norberta Kowalewskiego — na 10 lat więzienia.

I. K.

Pobicie Polaków w Gdańsku

Podczas niedzielnego przemarszu narodowo - socjalistycznych szturmówek przez przedmieście gdańskie Orunia pobiło obywatela polskiego Bernarda Adamskiego z Bydgoszczy za niesalutowanie sztandaru hitlerowskiego. Napastnikiem był hitlerowiec, który opuścił szeregi przechodzącego oddziału szturmowców, rzucając się na Adamskiego.

Podobny wypadek zdarzył się tego samego dnia na ulicy Tischlergasse, gdzie również pobiło Polaka za niepodniesienie ręki przed sztandarem narodowo - „socjalistycznym“. (PAT.).

Węgiel polski dla Anglii

Komunikat P. A. T.

W związku z falą protestów, które się podniosły w Anglii z powodu transportu 1600 ton węgla polskiego do Londynu, — podaje PAT. dane statystyczne, ilustrujące przywóz węgla angielskiego na polski obszar celny:

przywóz węgla angielskiego do Polski wyniósł:	
w 1932 r.	74.181 ton,
w 1933 r.	92.076 ton,

przyczem należy zaznaczyć, że ku końcowi ub. r. import ten gwałtownie wzrósł, wynosząc w grudniu 24 091 ton.

Na podkreślenie zasługuje, że Polska nie stosuje żadnych ograniczeń celnych, ani nie stawia przeszkód przy wyładunku węgla angielskiego na polskim obszarze celnym. (PAT.).

Obniżka opłat za instalacje telefonów

Z dniem 1 lutego 1934 r. na mocy rozporządzenia p. ministra Poczty i Telegrafów zostały obniżone jednorazowe opłaty wstępne przy zakładaniu telefonów na sieciach, będących pod zarządem Min. P. i T. Obniżka obejmuje opłaty w strefie I-iej, które w zależności od grupy sieci, do jakiej się zaliczeni nowozakładający się abonenci, wynoszą: 45, 55, 65 zł., zamiast dotychczasowych 75, 100 i 125 zł. Za każde rozpoczęte 100 mtr. linii poza obrębem strefy I-iej — opłata wynosić będzie 10 zł.

Pozatem Dyrekcja Poczty i Telegrafów z dniem 1 lutego b. r. zakładać będą nowo przybijającym abonentom telefony w strefach I i II bez pobierania opłat wstępnych i budowlanych na sieciach, gdzie istnieją zapasowe przewody, jeśli te przewody mogą być wykorzystane, oraz jeśli są wolne numery na centrali, przyczem abonent płacić będzie za samo zainstalowanie telefonu wewnątrz lokalu tylko 10 zł. (P. A. T.).

Tyfus wśród bezdomnych

W barakach dla bezdomnych na Żoliborzu miejskie władze sanitarne stwierdziły jeden przypadek zachorowania na dur plamisty. Niezwłocznie podjęto wszelkie środki zapobiegawcze. Kobieta, która zapadła na dur skierowano do specjalnego oddziału dla chorych na dur plamisty w szpitalu Św. Stanisława. Zarządzono izolację całego otoczenia w liczbie 62 osób, które zamieszkiwały wraz z chorą w omawianym baraku. Żywieniem izolowanych na miejscu zajęła się Obywatelski komitet pomocy społecznej. Zarządzono też dezynfekcję całego baraku i rzeczy mieszkańców. Pozatem wszystkich izolowanych wykąpano w miejskich zakładach sanitarnych przy ul. Spokojnej, a odzież dezynfekowano. Wszyscy izolowani pozostają pod baczną opieką lekarską. Są oni dwa razy dziennie badani przez lekarza. Dotąd nie odnotowano wśród nich żadnego nowego przypadku zachorowania na dur plamisty.

Wybory wójtów w woj. warszawskim

W lutym odbędą się na terenie gmin województwa warszawskiego wybory wójtów.

Jednocześnie wybrani będą nowo powołani przez ustawę samorządową zastępcy wójtów, t. zw. podwójci.

Wyjazd emigrantów do Brazylii

W końcu b. tygodnia wyruszy z Warszawy po dłuższej przerwie w wychodźstwie do Brazylii transport 200 emigrantów udających się do pracy na roli. Wychodźcy ci osadzeni zostaną w polskiej kolonii „Orzeł Biały“ w stanie Spirito Santo,

Nowy łup Czarnej Śmierci

W podziemiach kopalni „Wujek“ pod Katowicami wydarzył się wczoraj nieszczęśliwy wypadek górniczy. Na jednym z filarów na głębokości 540 m. obe-

rwali się masy węgla, wskutek czego został śmiertelnie ranny rębacz Jan Augustyniak. Nieszczęśliwy górnik wkrótce po wypadku zmarł. (PAT.).

Projekt paktu bałkańskiego

Trzej ministrowie spraw zagranicznych Małej Ententy byli onegdaj przyjęci przez króla Aleksandra na audjencji. Przy tej sposobności minister Jewtich przedłożył królowi jugosłowiańskiemu tekst przyszłego paktu bałkańskiego celem uzyskania aprobaty króla. Pakt bałkański będzie zawarty w najbliższym czasie między Jugosławiją, Rumunją, Tur-

cją i Grecją, z tem, że również Bułgaria i Albania będą mogły do niego przystąpić. Pakt nie jest skierowany przeciwko żadnemu państwu. Strony układające się gwarantują sobie wzajemnie integralność granic oraz bezpieczeństwo. Pakt będzie zawarty w okresie pięcioletni. (A. T. E.).

Zmiany w gabinecie hiszpańskim Nawiązywanie stosunków z Watykanem

Z Madrytu donoszą o ustąpieniu ministra spraw wewnętrznych Rico Abello, który nie uzyskał mandatu poselskiego w czasie ostatnich wyborów. Premier Lerroux przedłożył wczoraj prezydentowi do podpisu dekrety, mianujące min. wojny i b. premiera Martineza Bariosa

ministrem spraw wewnętrznych oraz deputowanego Diego Hidalgo ministrem wojny. Dotychczas nie zapadła decyzja w sprawie teki spraw zagranicznych. Obecny minister Pita Romero jest desygnowany na ambasadora przy Watykanie. (ATE).

Echa afery Stawickiego w parlamencie francuskim

Popołudniowe posiedzenie Izby Deputowanych stało się ponownie widowiskiem nieśmiałej wrzawy, spowodowanej powtórnie wystąpieniem prawicowego deputowanego Henriota, który na zasadzie dalszych dokumentów kompromitujących przedsięwzięł nowy atak na rząd w związku ze skandalem Stawickiego. Gdy Henriot zjawił się na trybunie, cała lewica rozpoczęła hałaśliwą demonstrację uniemożliwiając mu przez dłuższy czas zabranie głosu. Wrzawa była tak silna, że przewodniczący musiał przerwać posiedzenie na pewien czas i położyć opróżnienie trybuny dla publiczności. Komuniści powiększyli wrzawę odśpiewaniem Międzynarodówki. Po wznowieniu posiedzenia Henriot zakomunikował dalsze szczegóły, kompromitujące rząd i podkreślił m. in., że premier Chautemps w roku 1932 był synydem generała Barbier de Foulton, który należał do rady nadzorczej jednego z przedsiębiorstw Stawickiego. Następnie Henriot oświadczył, iż również minister sprawiedliwości Raymond zamięsza-

ny jest w pewną niewyraźną aferę oszustwa bająskiego. Odnośnie rozprawy sądowej przewlekanej z powodu nacisku z kół parlamentarnych i rządowych. Gdy premier Chautemps wszedł na trybunę celem odparcia zarzutów Henriota, wrzawa w dalszym ciągu nie ustawała i domagano się głośniejszymi okrzykami powołania parlamentarnej komisji śledczej. Premier Chautemps zastrzegł się przeciwko zarzutom Henriota, które nazwał nieuzasadnionymi i zmierzającymi do wyzyskania skandalu Stawickiego w sposób niełojalny przeciwko rządowi. Premier oświadczył, iż surowe śledztwo zostało wszczęte we wszystkich ministerstwach i że niebawem będzie mógł zakomunikować Izbie wynik dochodzeń. W związku z głosowaniem Izby nad odesłaniem jednego artykułu budżetu Ministerjum Sprawiedliwości premier postawił kwestję zaufania, które zostało rządowi wyrażone w imieniu głosowania 367 przeciwko 201 głosami. (ATE).

Udaremniiony zamach stanu w Meksyku

Z Meksyku donoszą, iż policji udało się w ostatniej chwili udaremnić zamach na rząd meksykański. Aresztowano 10 osób. Spiskowcy zamierzali obwołać dawniejszego kandydata na prezydenta

Vasconcelosa prezydentem. Hasłem do wybuchu powstania miało stać się zamordowanie gubernatora stanu Sonora, Rodolfo Calesa.

Starosta białostocki nie dopuścił do odbycia zebrania związkowego w Gródku

(Kor. własna)

W piątek, dnia 19 b. m. o godz. 8-iej wiecz. do lokalu Związku Włókienniczego w Gródku przybył komendant P. P. i powołując się na starostę powiatowego białostockiego nie dopuścił do odbycia zebrania członkowskiego, liczącego 160 osób, członków nowoorganizowanego Oddziału Związku Rob. Przem. Drzewnego w Gródku(I).

Tow. Kapitulka zdażył tylko wezwać zebranych do dalszego organizowania się mimo przeszkód i zaprotestował przeciwko decyzji starosty w tej sprawie.

Tego jeszcze nie było w województwie, na co sobie pozwolił teraz starosta powiatu białostockiego.

Fałszywa wiadomość o państwowym przedsiębiorstwie autobusowym

Sprostowanie „Orbisu“

W poczytnym piśmie WPanów z dn. 23 b. m. ukazała się notatka, która podaje, iż

Z WZURAJĄSZEJ GIEŁDY

Na prywatnym rynku giełdowym nadal — prawie bez zmian.

Dolary cenione są po 5.52, przy obliczaniu międzynarodowym 5.56.

Bank Polski kupuje po 5.49.
Berlin 210.75, Belgja 123.9, Holandia 357.5, Londyn 27.8, Paryż 34.89, Praga 26.38, Szwajcaria 172.22, Włochy 46.67.

STAN POGODY

POCHMURNO.

Po mglistym, miejscami chmurnym ranku, dniem pogoda słoneczna. Nocą umiarkowany mróz, dniem temperatura w pobliżu 0. Słabe wiatry południowe lub cisza.

przy udziale i pod egidą Polskiego Biura Podróży „Orbis“ tworzone jest państwowe przedsiębiorstwo autobusowe.

Treść tej notatki nie odpowiada prawdzie, bowiem koncepcja utworzenia państwowego przedsiębiorstwa autobusowego jest nam wogóle nieznaną, a tem samem nie może być mowy o naszym udziale, w organizacji czy też tworzeniu wspomnianego przedsiębiorstwa.

W związku z tem uprzejmie prosimy o łaskawe zamieszczenie odpowiedniego sprostowania w jednym z najbliższych numerów pisma W.Panów.

Z poważaniem
Polskie Biuro Podróży „Orbis“.

Od siebie zauważymy, że sama wiadomość została nam przesłana przez A. J. Press.

Lekarz w roli pomocnika „grabarzy” floty handlowej

Gdynia (kor. wł.). Od ośmiu miesięcy trwa już lokaut armatorów. Walka przez cały czas trwa, nie ustaje ani na chwilę. Ze strony naszych kacyków morskich wychodzą coraz nowsze sztuczki, zmierzające do złamania solidarności marynarskiej. Kombinacje te trafiają w próżnię.

Marynarz zahartowany w walce z żywiołami nie boi się ataków naszych kacyków, choćby najostrożniejszych.

Większość marynarzy jest bez pracy, nieliczne reszcie pływających usiłowało obniżyć płace i warunki pracy.

Obecnie toczą się rokowania o zawarcie nowej umowy zbiorowej.

Armatorzy wiedzą, że marynarze na żadne obniżki nie zgodzą się, więc chcą podejść z innej strony. Starają się wymienić personel na okrętach, przypuszczając, że ci nowi wygłodzeni przez ośmiu miesięcy ludzie lub też ci, którzy w ogóle morza nie widzieli, będą bardziej skłonni do ustępstw.

Równolegle do tych dążeń armatorów Urząd Morski w Gdyni wprowadził badania lekarskie.

Wzywa się pływających marynarzy przed lekarza, który ma stwierdzić, czy marynarz pływający od 7 lat... może być marynarzem.

Niejednokrotnie już władze szły na rękę armatorom, ale nigdy w tak jaskrawym sposób, jak obecnie. W momencie walki czynnik, który winien być neutralny, przeprowadza segregację. Naturalnie przedewszystkiem zostaną uznani za „niezdolnych” mężowie zaufania Z. Z. T. Jako pierwszą wezwano załogę s/s „Tczew”. Powstało zrozumiałe zaniepokojenie. Delegacja Związku Zawodowego Transportowców udała się do Dyrektora Urzędu Morskiego po wyjaśnienia.

Początkowo powiedziano delegacji, że zarządzenie o badaniach lekarskich oparte jest na ustawie niemieckiej — kiedy zaś wyjaśniono się, że taka ustawa w Polsce nie obowiązuje, Dyrektor „sprostował”, oświadczając, że zarządzenie to oparte jest na rozporządzeniu Min. P. i H. w porozumieniu z Min. O. opieki Społ., które ma się ukazać za kilka tygodni.

Czyż potrzebne są jakiegokolwiek komentarze?

Na pytanie delegacji: czy wolno odrzucić marynarza, który stracił we flocie zdrowie — czy władze pomyślały, co się z tymi ludźmi stanie, — otrzymano charakterystyczną odpowiedź: trudno, to jest życie — na wsi jest łatwiej o chleb.

Tak traktuje ludzi pracy dyktator państwowy, urzędnik, będący jednocześnie inspektorem pracy dla marynarzy.

Stanowcza postawa delegacji zrobiła swoje. Dyrektor Urzędu natychmiast zarządził, że badania mają wyłącznie charakter wewnętrzny Urzędu — i że w żadnym wypadku nie mogą stać się powodem zwolnienia pracownika do czasu wydania wspomnianego rozporządzenia na obydwoch Ministrów.

Powstała teraz pytanie? Czy jest, że Ministerstwo przygotowało rozporządzenia o komisjach lekarskich dla marynarzy już pływających?

Nie mieści się wprost w głowie, ażeby zabroniono pracować ludziom, którzy zdrowie stracili w tej pracy! Przecież dowiedziono jest, że praca marynarza jest pracą najbardziej rujnującą.

Pomijając represje, przy badaniach lekarskich zaledwie może 10 proc. badanych komisja nie dyskwalifikuje. Dość należy, że wówczas, gdy przyszłoby do marynarki handlowej, byli to ludzie młodzi, pod względem budowy i siły doskonale się prezentujący, a przedewszystkiem — zdrowi. I raptem teraz badania lekarskie?

Jeżeli mówimy o komisjach i o lekarzach, to przynajmniej należy, że jest to po-

trzebne, ale drugiej stronie: tym, którzy doprowadzili naszą flotę do upadku;

tym, którzy pragnęli „likwidacji” Z. Z. T., uważając to za drogę do realizacji swych zamysłów;

tym, którzy wszyscy wysiłki oszczędnościowe skierowali na jeden odcinek: na odcinek pracy;

tym, którzy zostali ogólnie nazwani grabieżami floty handlowej.

Naprawdę potrzeba Komisji, — nie komisji i delegacji, któreby, obejrzawszy okrety potem na nich bankietowały, się Komisji, która by wejrzała w gospodarkę tych panów, zapoznała się ze wszystkimi tajnikami ich „polityki”, zapytała, dlaczego unieruchomiono większość statków?

Komisja, która zapozna się z marynarzami i ich dołą, przekona się, że nie „demagogia socjalistycznego Związku Transportowców trzyma ich w uporze” — jak wyraził się jeden z kacyków morskich Demagogia nie utrzyma się nigdzie głodnego od 8 miesięcy!

Nie tędy droga, panowie! Jeżeli dalej iść będziecie tą drogą — to, siejąc nienawiść, otrzymacie taką zapłatę, na jaką zasłużyliście.

St. Sobolewski.

Tragedja samobójcza w barakach bydgoskich

W niedzielę wieczorem w barakach przy ul. Dwernickiego w Bydgoszczy, zaszedł niesamowity wypadek na tle próby samobójstwa.

Jan Przybyszewski, bezrobotny lokator baru nr. 7, w przystępie rozstroju nerwowego chwycił za brzytwe i zamierzał pozbawić się życia przez przecięcie gardła. W ostatniej chwili rzucił się ku niemu żona, Helena Przybyszewska i, chwyciwszy go za rękę, nie dopuściła do popełnienia samobójstwa. Jednakowoż sama podczas szamotania się z desperatem w dwóch miejscach przecięła sobie żyły prawej ręki. Krew buchnęła strumieniem. Gdy na krzyk Przybyszewskiego, który już zaniechał myśli samobójczej i rzucił się na ratunek żony, nadbiegli sąsiedzi, zastali Przybyszewską na podłodze, ociekającą obficie krwią. Zawezwane Pogotowie Ratunkowe odwoziło niefortunnie ko-

bięte w stanie ciężkim do szpitala miejskiego

WIADOMOŚCI SPORTOWE

ZARZĄD PZPN, PRZED WALNEM ZGROMADZENIEM.

W związku z całym szeregiem ciekawych uchwał jakie zapadły na niedzielnych walnych zgromadzeniach okręgowych związków piłkarskich, godzących częściowo w zarząd PZPN, dowiadujemy się, że na wczorajszym posiedzeniu zarządu PZPN, wyłoniona została specjalna komisja, która w ciągu tygodnia ma zebrać wszystkie wnioski i uchwały i przygotować do rozpatrzenia przez zarząd.

POLSKI ZWIĄZEK HOKEJA NA LODZIE ANGAŻUJE KANADYJSKICH TRENERÓW.

Jak się dowiadujemy, Polski Związek Hokeja na lodzie w celu podniesienia poziomu tej gałęzi sportu zamierza w przyszłym sezonie zaangażować 2-ech trenerów kanadyjskich, którzy jednocześnie będą grali w polskich zespołach podobnie, jak w Pradze czeskiej, Berlinie i w Paryżu. Podobno sprawa ta została już zdecydowana i w niedługim czasie rozpoczyna się pertraktacje.

PROGRAM II LYZWIARSKICH MISTRZOSTW SŁOWIAŃSKICH.

Na wczorajszej konferencji w Polskim Związku Łyżwiarstwu ustalony został ostateczny program II-ich słowiańskich mistrzostw łyżwiarstwach, które w połączeniu z mistrzostwami Polski w jeździe szybkiej i figurowej odbędą się 2 — 4 lutego w Warszawie.

Wacław Kleczkowski

W 48-ym roku życia zmarł 15 b. m. w Lubiczu pow. Lipnowskim tow. Wacław Kleczkowski, pozostawiając żonę i 5 dzieci. Przez długie lata w młodości pracował po folwarkach, a później na kolejce w Lipnie, skąd został zredukowany za kolejny strajk listopadowy 1923 r. Jako ślusarz pracował później w fabryce wagonów w Chrzanowie, a następnie jako instruktor Zw. Robotników Rolnych. Od 9 lat osiadł jako kowal w m. Lubiczu, zawsze oddany sprawie robotniczej ofiarnej działalności społecznej.

Pogrzeb t. Kleczkowskiego odbył się 18 b. m. w Dobrzejewicach przy bardzo licznej udziale miejscowej ludności. W pogrzebie udział wzięła delegacja tow. z Lipna i z Torunia z tow. Domańską. Nad grobem przemówił tow. J. Zaborowski z Lipna, podkreślając zasługi zmarłego i jego oddanie Sprawie Ludu Pracującego.

Cześć Jego pamięci!

Wycieczka do Wiśniowej Góry

Robotnicze Towarzystwo Przyjaciół Przyrody urządziło trzydniową podwarszawską wycieczkę do Wiśniowej Góry (koło Starej Miłosny) na czas od 2 do 4 lutego. r. b.

Koszt pobytu wraz z całodziennym utrzymaniem wynosi zł. 8 od osoby (dla niestowarzyszonych zł. 10).

W razie opadów śnieżnych należy zabrać narty.

Bliszych informacji udziela i zapisy przyjmują tylko do dnia 27 stycznia r. b. tow. Cesarski adm. „Robotnika” w godz. 9 do 15.30, tel. 5.13.80, oraz w poniedziałki i środy od 7 do 8.30 i piątki od 6 — 7 tow. Piwowarska w I R. O. Wych. Fiz., ul. Czerwonego Krzyża 20.

Z miasta w kilku słowach

ROWEREM PRZEZ WISŁĘ. Jakby w poszukiwaniu silnych wrażeń, jeździł wczoraj po zamrażającej Wiśle w Warszawie, wśród wyjątkowo gęstej mgły, jakiś ekscentryczny cyklista. Jakby dla pomnożenia uroku, jeździł paląc reflektor (była godz. 2 popołudniu) i alarmował nieustannie dzwonkiem. Cyklista przejechał w ten sposób Wisłę 2 razy z Solca na Saską Kępe.

NISZCZENIE LODU. Wczoraj na dawnej rogatce Grójeckiej funkcjonariusze miejskich władz sanitarnych zatrzymali kilka wozów naładowanych wielce zanieczyszczonym lodem naturalnym, wziętym do miasta. Wozy te zawrócono z poleceniem zniszczenia lodu. Nadto przy ul. Grójeckiej 7 zatrzymano wóz naładowany lodem. Lód ten zniszczono, oblewając go metyl - violetem. Obydwa transporty zawierały brudny lód.

TYFUS W WARSZAWIE. W okresie tygodniowym od 14 do 20 stycznia włącznie zanotowano w Warszawie 10 przypadków duru brzuszego i 3 zamiejscowe, co stanowi o 3 więcej, niż w poprzednim tygodniu, 3 - duru plamistego, którego w ub. tygodniu nie odnotowano, 22 — szkarlatyny, 30 — dyfterytu, 5 — odry.

200 INTERNOWANYCH ŻEBRAKÓW. Akcja zwalczania żebractwa w Warszawie, podjęta przez wydział opieki społecznej i zdrowia zarządu miejskiego, rozwija się pomyślnie. Dotąd przeszło już przez dom etapowy dla żebraków przy ul. Przebieg przeszło 200 żebraków. Obecnie w domu tym przebywają 52 osoby, które oczekują kolejnej rozprawy w specjalnym grodzkim sądzie dla żebraków.

Co wyświetlają kina?

AMOR: „Jego Eksceklencja Subjekt” i „Kobiety bez przyszłości”.
ANTINEA: „Biała lilia”, film polski.
APOLLO: „Prokurator Alicja Horn”.
ATLANTIC: „Przygoda na Lido”.
AS: „Orlątko” i „Biały wódz”.
BAJKA: „Wmpiry wyscigów” i rewja.
CASINO: „Prywatne życie Henryka VIII”.
COLOSSEUM: „Grzech” i rewja „Argentyna”.
COLOSSEUM MALE: „Igloo” i „Spalone mosty”.
CRISTAL: „Tom Mix” i „Noc strachu”.
CZARY: „King-Kong”.
CORSO: „Kawalkada” i rewja.
FAMA: „Dzieje grzechu” i „Młodość na zamówienie”.
FILHARMONJA: „Niewidzialny człowiek”.

FORUM: „Kawalkada”.
GLORIA: „Dolina trwogi”.
HELJOS: „Przybłęda” z Iną Benitą.
HOLLYWOOD: „Przyjaciele i kochankowie” i rewja „Podróż w nieznane”.
ITALJA: „Gdy miłość się kończy” i rewja „Przez wesołe okulary”.

IKS: „Kawalerowie Dzikiego Zachodu” i „Congorilla”.
KOMETA: „Szalona noc” i rewja.
LOS: Od 4-ej „Flip i Flap w Legii cudzoziemskiej”. Od 8-ej dla dor. „Ostatnia carowa”.

MAJESTIC: „Za dwa pocałunki” i rewja „Przez różowe okulary”.

LUX: „U progu szczęścia” z Ewelina Holt i „Dusze w niewoli”.
MASKA: „Turbina 50.000”.
MEWA: „Na łałach namjętności” i „Jasnoloty sen”.
MIEJSKI: „Serce włóczęgi”.

KINOTATR MIEJSKI
Pocz. godz. 6.15, 8, 10 w.

AL JOLSON
MADGE EVANS
HARRY LANGDON
SERCE WŁÓCZĘGI

Codziennie o godz. 4.30 pp.
POD TWOJĄ OBRONĘ (dozwolony jeden seans po cenach popularnych).

NOWA TOMBOLA: „Pocalunek przed lustrem” i „Cohn i Kelly w Hollywood”.
NOWY SPLENDID: „Odmęt ulicy” i „Miłość w aucie”.
PALACE: „Klub dżentelmenów” i rewja.

W Kino-Rewji „PALACE”
najnowszy przebój „Paramounta”

„Klub Dżentelmenów”

W rol. główn. CLIVE BROOK
Na scenie: REWJA z udziałem
CHÓRU DANA, K. KUKOWSKIEGO,
L. L. WINSKI-GO na czele całego zespołu

PETIT TRIANON: „Pieśń nad pieśniami” i „Licytacja miłości”.
PRAGA: „Ludzie za kratami” i rewja.

PROMIEN: „Czerwony diabeł”.
RAJ: „Pod fałszywą flagą”.
RIVIERA: „Zaczarowany dywan” i „Burza nad Zakopanem”.
ROXY: „Noc w Kairze” z Novarro.
SOKOL: „Dobroczyńska ludzkości” i film polski.

STYLOWY: „Nowa pieśń”.
TON: „Drewniane krzyże”.
UCIECHA: „Jennie Gerhardt” z Sylwią Sidney.

Sprawozdanie teatralne

TEATR ATENEUM: „Maszyna”, sztuka w 3 aktach, 9 obrazach S. Treadwell, przekład E. Kuncewiczówny. Reżyserja L. Schillera, dekoracje T. Roszkowskiej.

Tytuł jest trochę mylący, nie chodzi bowiem o maszynę samą, lecz o człowieka, który żyje jak maszyna. Wyrażone to jest w obrazie I, doskonale wyreżyserowanym. Przedstawia on wnętrze banku nowojorskiego: urzędników i urzędniczki, oddanych cyfrom i datom. Praca monotonna, od czasu do czasu przerywana plotkami biurowymi lub wejściem szefa, który opowiada głupie dowcipy i wzywa wszystkich do oficjalnego śmiania się. Reżyserja uwypakowała rytmicznie tę monotonię razem z przerwami. Z tak ponurego tła wyłania się na pierwszy plan Ellen, stenotypistka. Mając starą matkę na utrzymaniu i chcąc sobie los poprawić, Ellen zgadza się zostać żoną dyrektora banku, Jonesa. Myślimy sobie: fa, który opowiada głupie dowcipy i wzywa wszystkich do oficjalnego śmiania się. Reżyserja uwypakowała rytmicznie tę monotonię razem z przerwami. Z tak ponurego tła wyłania się na pierwszy plan Ellen, stenotypistka. Mając starą matkę na utrzymaniu i chcąc sobie los poprawić, Ellen zgadza się zostać żoną dyrektora banku, Jonesa. Myślimy sobie: fa, który opowiada głupie dowcipy i wzywa wszystkich do oficjalnego śmiania się. Reżyserja uwypakowała rytmicznie tę monotonię razem z przerwami. Z tak ponurego tła wyłania się na pierwszy plan Ellen, stenotypistka. Mając starą matkę na utrzymaniu i chcąc sobie los poprawić, Ellen zgadza się zostać żoną dyrektora banku, Jonesa. Myślimy sobie: fa, który opowiada głupie dowcipy i wzywa wszystkich do oficjalnego śmiania się.

W stereotypowości swoich drobnych zabiegów i poglądów wydaje się Ellenie również maszyna, automat.

Mamy więc w tym dramacie widok na maszynowość naszych czasów trochę odmienny od tego, który np. wypełnia współczesna liryka i reportaż, i — powiedzmy — trochę głębszy. Sama dusza pod wpływem maszynowych czynników staje się maszynową.

Lecz autor zamiast spełniać to, co początek obiecuje, to znaczy oddać psychologię dzisiejszych ludzi pod tym specjalnym kątem widzenia, zamienia się dalej tylko losami osobistymi Elleny. Ellen nie czuje się w małżeństwie szczęśliwa; znajduje sobie kochanka w osobie meksykańskiego awanturnika, Harryego, który budzi w niej pragnienie wolności. Szczególnie jedno z jego opowiadań robi na niej wrażenie: jak chcąc się uwolnić od dwóch bandytów, od których był zainicjowany, zabił ich we śnie butelką, napojoną kamyczkami. W przedostatnim, naefektowniejszym obrazie, widzimy Ellenę przed sądem: zabiła ona męża w ten sam sposób flaszka. Przemaszyniła obrońca i prokurator winą jej się wykazuje, ale nie wykazuje się jakiś dawny uraz, jakiś związek przyczynowy

z — maszyną i maszynowością. Przecież niewiasty uważają się od swoich mężów morderstwem także, gdy są bogate. W ostatnim obrazie Ellenę prowadzi do śmierci, — widz może sobie doświadczyć, że maszyna społeczna, chwyciwszy ją w swoje tryby, teraz ją miażdży, przy pomocy maszyny rzeczywistej: krzesła elektrycznego.

Kryminalna strona dramatu jest wcale interesująca; ale, jak już powiedziałem, nadzieje rozbudzone co do perspektywy socjalnych sztuki, trochę zawodzi. Widz po cichu bierze nawet niekiedy stronę bydlaka męża przeciw Ellenie, która w przedwioennego t. zn. kobiet niezrozumianych. Przyczynia się do tego także cedząca słowa, somnambuliczna, dykcja p. Kuncewiczówny. Dopiero w dwóch ostatnich obrazach stanęła p. Kuncewiczówna na wysokości zadania, była wstrząsająca i tragiczna. Doskonale umaszynowił swój typ p. Butkiewicz, jako dyrektor i mąż. I adna gra p. Zukowskiego (Harry). Dekoracja p. Roszkowskiej ożywiają akcję, zastanawiają; lecz ten wiezień w ostatnim obrazie, w białym o-dzieniu na tle krat, wyciągający ręce, klękający, — figura tajemnicza i zagadkowa, raczej odrywał uwagę od sprawy głównej.

KAROL IRZYKOWSKI

majestic poc. 6.30, rewja 8, 10.20
HENRI GARAT w filmie
ZA DWA POCAŁUNKI
NA SCENIE: Zespół „CYGANERJI”
z Jarosym na czele w rewji p. t.
„PRZEZ RÓŻOWE OKULARY”

Z tajemnic wiedzy

Oczy człowieka martwego mogą być przeszczepione żyjącemu

Dr. Walter Finkler donosi w „Neues Wiener Journal” o nowych badaniach nad możliwością przeszczepiania oczu. Przed 10 laty wywołał sensację młody student węgierski Koppányi, który na wiedeńskiej klinice okulistycznej przeprowadził szereg doświadczeń z przeszczepianiem oczu u zwierząt niższych. Udało mu się to przeszczepianie u żab, ryb i szczurów. Kwestia, czy zwierzęta z przeszczepionymi w ten sposób oczyma mogły widzieć, pozostała nierozstrzygnięta.

Przeciwko doświadczeniom Koppányiego wytoczono argument, że widzenie z przeszczepionymi oczyma jest zasadniczo niemożliwe, ponieważ oko po wyjęciu natychmiast zamiera.

Oko przeszczepione jest tedy czemś martwym, jak np. oko szklane.

Dr. Finkler donosi, że na klinice

we Fryburgu przeprowadził prof. Wagner dowód, że oko po śmierci osobnika nie zamiera natychmiast,

lecz żyje jeszcze przez pewien czas i może nawet funkcjonować, jeżeli uda się wznowić obieg krwi.

Oko człowieka żyje co najmniej 22 minuty po zupełnym podwiązaniu obiegu krwi. W przeciągu 45 minut można jeszcze wznowić funkcję oka.

Po nagłej śmierci człowieka pozostają oczy co najmniej przez 22 minuty w stanie zdolnym do ponownego

„podjęcia” funkcji widzenia.

Prof. Wagner stwierdził, że oczy psa, któremu odcięto głowę, reagowały na światło po skonstruowaniu sztucznego obiegu krwi. Zrenice odpowiednio do bodźca zwały się lub rozszerzały.

Doświadczenia trwają w dalszym ciągu. Wynik ich jest oczekiwany z olbrzymim zainteresowaniem przez cały świat naukowy. Nie potrzebujemy dowodzić jakie horyzonty otworzyłyby się przed okulistyką w razie pomyślnego rezultatu badań.

Ślady kultury atlantyckiej

sięgają z Afryki poprzez zatopioną Atlantydę do Meksyku

„Neue Freie Presse” donosi z Kairu: Z końcem ubiegłego roku udała się ekspedycja, zorganizowana przez instytucje antropologiczne Anglii, Francji, Włoch i Egiptu pod kierownictwem hr. Byrona de Prerok do doliny Górnego Nilu, aby tam, a następnie w Abisynji przeprowadzić studia nad kulturą przed historyczną.

Hr. Prerok wystąpił bowiem z teorią, że ta sama cywilizacja przedhistoryczna, która panowała w całej Afryce północnej

sięgała poprzez zatopiony kontynent Atlantydę aż po Meksyk.

Kolebką tej cywilizacji miałyby być Afryka północna w pobliżu gór Atlasu, skąd rozszerzyła się w kierunku wschodnim i zachodnim.

Teoria powyższa opiera się na odkryciach, poczynionych w górach Atlasu, w Meksyku, na nowych wyspach zachodnio-indyjskich, na Azorach i w

południowej Trypolitanii. Na wszystkich tych obszarach hr. Prerok odnalazł przedhistoryczne pomniki, rysunki

Kto wygrał na loterii?

Miljon złotych wygrał Nr. 40875. Numer ten został sprzedany przez jedną z kolektur w Czesochowie.

Po 15 tys. złotych wygrały Nr. Nr.: 26869 52423 91483 107280 127727 139996

Po 10 tys. 140699 158928.

Po 2 tys. złotych Nr. Nr.: 11189 31384 31495 41328 64087 96019 102088 102381 103590 105061 107854 121506 130258 132617 137945 146477 146565 153558 154243 154601 164138 167795

Po 1.000 zł. Nr. Nr.: 6147 30951 40753 43824 44420 45582 54701 57952 59200 64250 64664 660 79 66897 76784 79625 82921 83348 87500 88614 89281 94021 99272 101405 102254 111191 121166 124108 143017 161523.

Po 2.500 zł. N-ry: 599 947 1549 621 722 2311 573 95 565 814 4251 5187 201 432 6378 7597 8387 671 9215.

10077 83 87 339 11307 498 540 749 807 12642 13222 14132 482 608 354 553 143182 993 145029 866 146001 232 147355 461 148054 531 55 785 149563 69 920 150562 685 151262 563.

152289 305 36 63 153335 656 154443 48 702 932 46 155174 560 670 844 156269 322 642 158000 118 24 157985 159806 150005 162997 163755 916 164456 800 165679 166840 167532 784 97 168030 648 169386.

Samobójstwo

20-letnia Wacława Borkówna, służąca, targnęła się na życie, napiwszy się ługu. Desperatkę w stanie ciężkim przewieziono pogotowie do szpitala św. Rocha.

Z licytacji od 35 zł. ubrania i palta

Nowy Św. AT 59 m. 51. 54

Ogłoszenia drobne ROBOTNICZY KAPIELE Współ-20 na 55 Wanny i Łaźnie. Ceny niskie. 55 „ROBOTNIK”

Współzawodnictwo między koleją a samochodem

Międzynarodowa Izba Handlowa od dłuższego czasu zajmuje się badaniem zagadnienia dotyczącego współzawodnictwa różnych środków przewozowych a w szczególności kolei i samochodu, który to problem jest niezwykle aktualny zarówno w granicach poszczególnych państw narodowych, jak i w skali międzynarodowej. Dla prowadzenia odpowiednich studiów nad tem zagadnieniem utworzony został w Izbie specjalny komitet niezależnych rzeczoznawców, który wyniki swych prac przedstawił w

osobnym sprawozdaniu opublikowanym niedawno przez M. I. H. w broszurze p. t.: „Route et Rail”.

Zdaniem wspomnianego komitetu istnieją 4 teoretyczne możliwości dalszego rozwoju tego zagadnienia, a mianowicie:

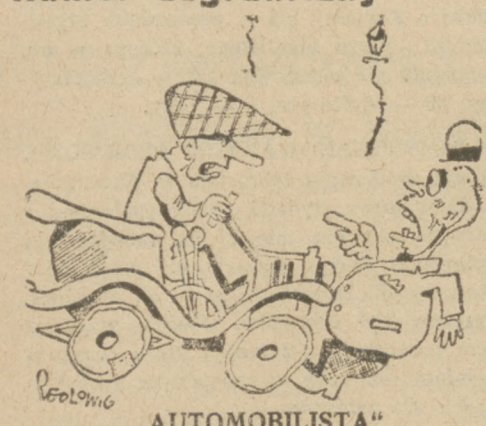
utrzymanie konkurencji między przewozami kolejowymi a samochodowymi bez jakichkolwiek ograniczeń, stworzenie monopolu wszelkich transportów kołowych, utworzenie osobnego monopolu dla przewozów kolejowych oraz odrębnego monopolu dla przewozów samochodowych,

wreszcie przyjęcie systemu skoordynowanego współzawodnictwa między koleją a samochodami w ramach istniejącej obecnie organizacji.

Przeprowadzwszy szczegółową analizę tych czterech ewentualności, komitet zaznacza, że większość państw stosuje u siebie ostatnio wspomnianą politykę skoordynowania przewozów kolejowych i samochodowych, gdyż tylko taka polityka daje rękojmię zapewnienia równowagi między temi obydwojema rodzajami przewozów, tak pod względem ciężarów publicznych, jak i regulacji.

Jako dalszy etap prac Międzynarodowa Izba Handlowa zapowiada publikację osobnego sprawozdania, zawierającego dane dokumentowe i statystyczne co do całokształtu kwestii wchodzących tu w rachubę, które to dane zebrane zostały po raz pierwszy przez Izbę przy pomocy różnych organizacji międzynarodowych. Ponadto Międzynarodowa Izba Handlowa przewiduje zwołanie w bież. roku specjalnej konferencji międzynarodowej, złożonej z przedstawicieli wszystkich sfer gospodarczych, zainteresowanych szczególnie w zagadnieniu współzawodnictwa między koleją a samochodami.

Humor zagraniczny

Piechur: Czy pan lubi sport samochodowy?

Automobilista: Ależ naturalnie!

Piechur: Więc dlaczego do wszystkich diabłów, pan się wprawdzie nie nauczy.

Co grają w Teatrach?

TEATR „ATENEUM”: Dziś i codziennie „Maszyna” Tedwella z E. Kuncewiczówną.

Teatr ATENEUM

Codziennie znakomita sztuka Treadwella w 9 obrazach

„Maszyna”

Reżyseria L. SCHILLERA

Z OPERY. Dziś odegrana będzie wystawiona po wznowieniu w bogatej szacie dekoracyjnej opera „Aida” w zespole znakomitym. W piątek „Syrulik Sewilski”.

TEATR NARODOWY gra dziś najweselejszą komedię Shawa „Nigdy n’ nie wiadomo”.

TEATR LETNI dziś nowa komedia Devala „Towariszcz”.

TEATR NOWY: Dziś sztuka A. Grzymały „Siedleckie”, „Czwarty do brydża”. TEATR POLSKI. Dziś znana komedia W. Perzyskiego „Aszantka”.

TEATR MAŁY. Codziennie komedia S. Kiedrzyńskiego p. t. „Ten i Tamten”.

TEATR „NOWA KOMEDIA”. Codziennie nowa komedia Słonimskiego „Rodzina”. TEATR KAMERALNY. Codziennie „Hamlet” Szekspira w nowej inscenizacji Karola Bendy.

TEATR CYGANERJA. Dziś nowa rewja karnawałowa „Cyganeria rozkłkana”. TEATR „WIELKA OPERETKA” (Karo-wa 18). Codziennie „Bał w Savoyu”.

MARJA KORABIANKA w „8.30”. Świnetna primadonna operetki lwowskiej Marja Korabianka od dziś rozpoczyna występy na scenie teatru „8.30” (Mokotowska 73) w arcy - zabawnej polskiej operetki „Miłość i złoto” obok Heleny Makowskiej, reż. Zdzisławskiego, J. Krzewińskiego, T. Chęcau, St. Laskowskiego, Jarockiego, Kiełarskiego i Rakowieckiego.

TEATR „REDUTA”. Dziś „Zw. Op. Ro. Sam” Lopałewskiego.

TEATR REWJI „MIGNON”. Codziennie rewja - operetka „Parada zespołu”.

TEATR MUCHA. Codziennie rewja „Dwaj panowie B” z Januszem Ściwarskim na czele zespołu. Poc. 7.15 i 9.30.

CYRK STANIEWSKICH. Dziś i codziennie „Cyrek pod wodą”, wielka pantomina wodna przy udziale 250 osób.

MICHAEL ARLEN

Świat w roku 1987

(Autoryzowany przekład Bolesławy Kopelówny)

Hemingway wszedł do pokoju, z kopertą w ręce. Wyglądał tak, jakgdyby starał się z wielkim wysiłkiem odgrodzić od wszystkiego i od wszystkich w pokoju; jakgdyby powziął postanowienie, że nie będzie już kłopotał się niczem, ani nikim.

— To dla pani, Marjo Tereso — powiedział.

Wzięła kopertę z jego ręki, ale oczy jej utkwiły w młodego człowieka, który nieśmiało wyszedł z Hemingway’em z jego pokoju. Joe Fletcher wyglądał tak schludnie, jak tylko potrafił, w granatowym ubraniu serge, robił gwałtowne wysiłki aby ukryć swoją nieśmiałość.

— Czy to od Chahine’a? — zapytała.

— Tak, proszę pani. Wręczył mi przed odlotem.

— Aby pan mnie oddał?

— Abym oddał panu Hemingway’owi.

Była tam kartka dla mnie — wyjaśnił Hemingway — z prośbą, abym wręczył pani zawartość koperty. Ten młody człowiek opowiedział mi o przebiegu walki. Było to morderstwo, popełnione z zimną krwią — i musiało być okropne ponad wszelkie słowa. Czy to był pani pomysł, aby posłać tam Chahine’a jako szpiega?

Spojrzała na niego z taką miną, jakgdyby myślała o czymś innym.

— Tak.

— Ale dlaczego?

— Dlaczego? Ponieważ był odważny i pełen inicjatywy.

— Wiele mu to pomogło w walce z Knoxem!

— Dzięki Chahine’owi dowiedziałam się o wykryciu Energji Powietrznej. Musimy próbować wszystkiego, przyjacielu.

Hemingway, który chciał coś powiedzieć, przypomniał sobie najwidoczniej o swoim postanowieniu n.e mieszania się już do niczego. Ale wyglądało to tak, jakgdyby jakiś krzywdy, jątrząca w duszy, domagała się gwałtownie głosu dla siebie.

— Jakoś nie przejmuję się pani zbyt jego losem, co? A myślałam, że jest on jednym z pani faworytów.

Robił takie wrażenie, jakgdyby zmęczyła go własna gorączka. Garnett miał wzrok utkwiiony w podłogę, nie będąc w stanie patrzeć na swego szefa.

— No — rzekł znużonym głosem Hemingway — teraz gdy posłała go pani na śmierć, może pan zobaczyć, co ma on do powiedzenia.

Rzuciła wzrokiem na list:

— Donosi mi tylko, że nie udało mu się wykryć formuły Energji Powietrznej i że Knox i jego maszyny wyruszyły z Esterhauk w nieznanym kierunku.

— A ile jest tych maszyn?

— To już wiemy — sto siedem.

— A co mamy teraz robić? Czy pozwolimy, aby w powietrzu popełniane były z zimną krwią mordy?

— Zaraz o tem pomówimy.

Hemingway zwrócił się do Joe’ego.

— Dziękuję panu, młodzieńcze. Spisał się pan doskonale. Garnett, niech pan zanotuje: Fletcher Anglia 87 — należy tę stację polecić specjalnie do dodatkowego odznaczenia.

Joe rzekł do Garnetta: — Potrzebny nam jest jeszcze jeden „Czarny lotnik”, proszę pana... zaraz.

— Jutro posłamy.

Madame Abazar poprawiła go:

— Nie, dziś wieczorem.

Joe wyszedł, odwracając się jeszcze przy drzwiach, aby rzucić ostatnie wystraszone spojrzenie na najsłynniejszą kobietę świata. A ten lotnik był jej faworytem!... No, no... wiele też na tem zyskał!

Madame Abazar przeglądała znowu list Chahine’a. Axel Garnett, który już wypisał to, co zlecił mu szef — siedział przy biurku i rysował coś bezmyślnie na bloczku.

Słowa, które mi Madame Abazar określiła Chahine’a, były bardzo piękne: „Był on odważny i pełen inicjatywy”. Garnett zapisał je na swoim bloczku: Niewątpliwie — pomyślał — nieszczęśny chłopiec wiedział, że idzie na śmierć, ale szedł z ochotą, spełniając jej rozkaz. Garnett starał się myśleć tylko o śmierci młodego lotnika, gdyż wiedział, że w przeciwnym razie zostanie zdany na łaskę i niełaskę największej zazdrości.

Hemingway zwrócił się do niego ze słowami:

— Garnett, jeśli przyjdzie tu p. Craddock, chęć się z nim zobaczyć.

D. c. n.

Drukarnia Robotnik

przyjmuje wszelkie roboty wchodzące w zakres drukarstwa

Wykonanie staranne i punktualne